

ఓం.

శ్లోక.

కం ద స్వా మి కృ త

సు మ నో ల్లా సి ని

ఓ

చం ద్ర హా స నా న క్

విశాఖపట్నం జిల్లా భీమనిపట్నం కాపురస్తులు తిరునత్తూరు ముత్తుస్వామి
మొదిల్యారుగారి ద్వితీయపుత్రుడు,

టి కం ద స్వా మి మొదిల్యారుగారివల్ల

రిచియింపబడి, దైవాల పన్నురాజునల్ల యైత్తివాయిబడి
క్షత్రినాయక గోవిందరావుగారిచే ౧౫, ఆశ్వమిణివేయించి

వేముల రామస్వామిగారి ద్రవ్యసహాయముచే

ముదిరించి ప్రకటింపబడియె.

శ్రీమద్భువనతిరువత్తూర్

చిన్న స్వామిపరమహంస

శ్రీహరిదాసవిందార్పణమస్తు

రాజమహేంద్రవరము.

విద్యానిలయ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముదిరింపబడియె.

1914.

విజ్ఞాపన

శ్రీమదుభయశ్రీమతః మధుసూత్రాయనాన అధ్యయిత బ్రహ్మ
విద్యోపాసకులున్నా మధురకరుణాకాండ విక్షణవిచక్షణ ఋగ్యజున్యా
యతర్క వ్యాకరణ మిమాంస భాట్టభాకర వేదవేదాంత అష్టాదశ
పురాణేతిహాస పరిశీలకులుగు మహానేత్రలకెల్ల యువభయశ్రీమత బయలు
నందు శిష్యాస్థాంగ సమన్వయముగాచరించి నేతేయువిజ్ఞాపన మేమన—

నేను పండితుడనుగాను అతిశయ్యము నామెక్కు కననమందలి
తప్పలులేకుండుటకు గణయతిశాసనములకు సహితమైన ఛందస్సులగును.
నిజముగాయెఱియున్న మహాపండిత యెరుగిహివాప్తాయదురు. ఆలాగున
గాక నేనువాస్తవముగా శాలియకేసుకున్నాను. నవరంతి స్వేచ్ఛనల్లనే
పూహయెడిగించి మొదలు నీచకావ్యత్తివేయుచు కరుణను సంతోషిం
చితిని. అట్టికరుణయే అహమును యిహమును శీర్షలై పట్టోరులకు
నురులై అసహమునకు పరిబయ్యలై ధీరులకు కిమిరుగై యిటులవిల
సిలై కావున అట్టిపూర్ణులకు భాషగుర్తులున్న భక్తులకు భజనరక్త
గుర్తులున్న యిందు తెలియచేసుకున్నాను. కాబట్టి అసంతోషి సాధున
జ్ఞులు యావనస్రంది యిందలి తిప్పులనుమన్నించి పుష్కరించి గారవించి
తాము ఆనందమునొంది నన్ను ఆనందింపజేయుచు “ఆనందస్వామి, వందన
పూర్వకముగా ఆనతిచ్చె.

అచలగురుపరంపర.

. శ్రీమదఖండ సచ్చిదానందాతీత అచలపరపూర్ణులైన శ్రీనిజగురు
సాంప్రదాయకమగు శ్రీధరస్వాములువారున్న అట్టి శ్రీధరస్వాములవారి
ముఖ్యప్రియశిష్యులగు పూర్ణభోధస్థాపితులగు శ్రీమద్రామమమగు శివ
రామదీక్షతులవారున్న శ్రీశివరామదీక్షతులవారి ప్రియశిష్యురత్నమగు
శ్రీమత్కల్యాణాచారి అప్పారావుమంత్రివారున్న వీరిప్రియశిష్య తిలకమగు
పరశురామ శీతారామస్వాములవారున్న తరువాత తత్పరంపరాశ్రేష్ఠుల
గు శ్రీబొల్లారెడ్డి వెంకటాహ్వయుండను శ్రీవెంకటాహ్వయులుగారి శి
ష్యురత్నమణియగు శ్రీమత్తిరువత్తూర్ చిన్నస్వామి పరిమహాంసగారున్న
శ్రీమద్దేశికస్వాముల మాంసపుత్రులగు బాహ్యపీఠమనహోదరుండు
న్నునగు టి. కిందస్వామియున్న యాయదార్థమగు అచలభోధమార్గము
ను ముముక్షుజనుల కందంక సాధ్యమైనంత వెల్లడిగ తెలియునటుల ప్రక
టించి.

సు మ నో ల్లా సి ని.

గణపతి పార్థస.

ఏకతాపం—కరహస్పియరాగం.

- 1 ఈశపుత్రా వేగరారా భాసురిముగాను చేసేరి దాసులకుదాత
నీవే మూషకవాహనధీరి || ఈశ ||
- 2 వీమమిరభద్రనలంబు న్వామినినుదలచకుందున నామనోవాం
ఫలంబుననమిద్ర నిలుగొనదనా || ఈశ ||
- 3 కాకనాడపురింబును యేచిత్రాముఖోపన పక్కువిధిమూలకీగ్రన
యేగిగుంతాగజుంబా || ఈశ ||
- 4 కరుణకు పాత్రునినువిశ్వా తిరుచెన్నూరి కందస్వామి శేరపు నీవే
యనినమిద్ర, స్మరిణోనేను బేలెమిద్ర || ఈశ ||

ఆలక్.

చిన్నస్వామి పరిమహంపా, నొన్నరియముఖ్యులంశా నిజైలి
రుగను సుశా, యును నెక్కాదమనసా || ఆలక్ ||
సజాన్తహం భద్రనకిరం, మజానులేనో లహజమె గజల్ వ్రజానః
కామలవే, సమర్థులె ప్పెఱహోద్ర || ఆలక్ ||

కీర్తి.

కాంభోజి—ఆదితాపం.

- 1 రారసన్నిక బోవవేమిర, ఆర్యగురునరా, ధీరా||రార||
రారసన్నిబోవవేమి ధీరపరాసునీ కేరి సారసముగ నమిద్రయుంటి
శూరిసుందిరా||

మరణజన్మబాధబాపి, కరుణతోనూ సనుభవకున్నా! మరులుగొని
విమవాసు నిన్ను పరమపావిత్ర నిజసూత్రీ||రా||

2 మిక్కిలాశోడనిన్ను ఎక్కువా ప్రార్థింపగా నాదుఃఖములుబా
పిబోవు చక్కగాచేచూ, యెక్కు వత్తుకువాలెంచిన యెవరిపాల
గురూనునేను చిక్కదు ఇటుపైని తనుపుగొక్కునా సన్నేలవేగ
రా||

3 తెలివిలేకజన్మామొంది తెలిసినిన్ను భజనజేసి కలిమిబలిమి నీవే
యూని కలునందితీ తొలుతనలెనె రాకపోకలేపాద్యే సూచ
నిదియని మెరుకువాతో తెలివినో నై కృపచితినివేగ||రా||

4 కరుణతోనాశరముబట్టి పరమయగు బయలూనునూపి తరు
గుపెరుగుగాని పూర్ణనిశ్చబ్దసంజ్ఞా విూయెరుకునువ్యతిరేకు వాగ
లాకె దారియిదియని నేరపుతోడనుదెల్ప సరసాపరసూన
వేగ||రా||

5 చెన్నుట పురమూసందు చిన్నస్వామి కరుణాముందు వన్నె కెక్కు
దక్షణామూర్తీ మగమునందు! చెన్నుగాభక్తలాగునూ యిక్కం
దస్వామి మొరవిన్నవించి పరమహంస సన్నతిచ్చేవేగ||రా||

దేవిప్రార్థన.

చాపుతాం—అనందభైరివి.

(1) బాలాసమిగులనుందిరము, వర్షించినవృక్ష ససాధ్యము, యేలీల
నైనా, నీపాలజీతినేను, ఆలోచించక వేగపాలించిబోవవె,
బాలప్రాయమునుండినేనిల, చాలుగానిన్నుకొనియాజితి, తొల్లిగణ
ఋషులనెల్లను మెల్లగును మేల్కొల్పినావల || బాలా ||

(2) వివిధదితీ విచిత్రముననే | భువిని, మహిమా, వేల్పులు, మంత్ర
మీవె | కావరంబునజేయు, యుర్వృష్యలు మొదలు, కవనావృతి

జలు, గల్పించుటకునై న | సేనెగాకను యితరులెవ్వరు, స్వయం
భూవలెగానమెన్నను, సాచధానంబుగానాదు భావమింపొంద
గొనియాడితె || బా ||

(3) హరిసూర, సురులకెల్లారు, ప్రభువా ఆధారమైనిల్వగాను, స్థిరమై
సమార్గ ప్రమాణమధ్యమునందు | నిరభ్యంతరమూగ, దరిజేర్చ
కర్తానై, వోరిసీచాభిమానవృత్తుల చెండిమదికోర్కెలను సమ
యమునుండి ఫలితము, గలుగజేసెను చెండికామృడాని అంబిక,
|| బాలా ||

(4) ఆసంతనామములతోడ | సర్వజనులెల్లా నినుకొనియాడా | యె
న్నంగమతములు యెన్నియున్ననుగాని | అన్నింటినిస్థితిలాయ అధి
కారమెసేది | మున్ను త్రిమూర్తులకునై నీను, ఘనముగాతల్లివిసినై,
ఎన్నయెన్నో యుగములకు, అగాదినుంచున్నా వెముద్దుల || బాలా ||

(5) నిర్మలమతితోడి జగతి, బర్మాదేశపువరి విరావతి, తీరమందున
రన్నెఘచితాలయములందు, తీరుగనీకళలు మేరూవందగజేసి, బోరు
గొల్చి చతుర్దశ భువనాలుమూడింటాను జేర్చక, సారసంబుగ,
కందస్వామికి, కోరికలునెరవేర్చు త్రిపుర || బాలా ||

జంటకందార్థం

నారద ప్రహ్లాదాదులు | ధీరతవహియించి యెరుకయుత్పన్నంబున్
పెరిగిమరి నరుగువోలును | సరసముగా దెల్పుమరుచు, వాస్తిష్టున
డుగా | పరుసములేకాదెల్పె నిట్లాగ||

సరిలేని యాయెరుకా | దరిగానవలెనంటె | పారావారములెవ్వ
రికి సాధ్యపడలేదు||

హరిసురాసుర యతుకిన్నెర | వరులకైనను సాధ్యపడకను | గుర్తె
రిగె మూలంబులేని శరీరమేమియు లేనిదదని | వస్తిష్టునడుగా |
పరుసము లేకదెల్పె నిట్లాగ||

మిశ్రకిర్తన.

ఆదిత్యాం—ఆనందభైరవి.

- (1) యోగిహానాశ్చాఖ్యాయదా । హూరైగురోజ్ యోగిహా
యోగిహానాశ్చాఖ్యాయదాశ్చా । బాగుగను గురుకీలేరుంగక, రాగ
దేవ్వంబులకులోబడి । పైనడంబము లోనుఘొక్కర ॥ యోగి॥
- (2) తాలబుల్ యిలమ్ కె మాఫీక్ । బోలెలాహసిల్ సశీహతు
బాలమగు విద్యలనుజూపుచు । పాలుమాలుచు పొట్టగమవుచు,
తొలితవలెనే తల్లిగర్భమున । తిరిగిజన్మించు యెల్లజీవులనే మెనో
కదానా । యివ్వీధాన, తన్నుతాను గన్నపిదపను యెన్నవలదా
వలీచనస్త్రి । చిన్నమాటల, కేమివేపుము వేసెదను వెచ్చటికి
బోవునో ॥ యోగి ॥
- (3) చష్మ హై దేఖాదునియాం పెష్ట్రసమర్పూహాలసబ్ । భస్మముగ
జేయుచును ఆశలవిస్త్రయంబై । పాకృతినివీడి । శాశ్వతంబగు
గురుని వేదకుమీ । విశ్వానమూహో శాశ్వతానందంబునొందూమి
మోసమందకుమి । ఆశలకుపుట్టిలువెతుడ గాశజెందియుచాశము
లచె । నిరాశవలె గాన్పించియితరుల దోచుకొను నేర్పరిగి తిరి
గెను ॥ యోగి॥
- (4) సహీనసీహత్ హమా రెకహాహైగురుధీరసె । వొపాహైమై చెలె
రస్తా అహంక ర్త్వతప్తంబు నిలువక అంతటను తానేకమందుంటు
ప్రకృతివేషము కొన్ని దేశము మాత్రమెరిగుంటు । నిజగురిగొంటె
విదేహియై సర్వకారము । మదినిదీర్చుట కిమముగా నీదేహమే
నేననుచు కందనావ్రిమి ముందరగానవచ్చిన ॥ యోగి ॥

క. సంధ్యాపుత్రుంహాకిదిన

సంధ్యానందనముజేయు సమయమును

వింధ్యాపర్వత దిక్కున

జంధ్యాలను పుష్టు పులందున తడిపెన్.

కీ. రస.

బేహగ్ — ఆదితాళం.

నిన్నునీలో నీవుకనుగొన్న

తనివీరన్నా అన్నిచిత్రము లారఖుకుసున్న.

1 నిన్నునీలో తెలిసి నీకన్నులముందరి దృశ్యజాలము, యెన్నరాని బహువిచిత్ర తనువుకే సంబంధమనుచును, అన్నిటను తానొక్క డోనన్న, జన్మాక్షురంబా భ్రాంతినిరసన సూచనోరన్న । మన్మథావస్థలు గానమొందున పున్నగీకెన్న । అన్నితానై దేనినంటక । కన్నచూపులకు పరమైవున్న స్వస్వరూపపాక్షికి । అనుభవము అపరోక్షమిదినిజ. ॥ నిన్ను ॥

2 పంచభూతములనెంచి కర్మసంచితమును గాంచి, అంచితముగా । పంచశక్తులుమించి వచియించుటకు నింకను । పంచదుద్రులు లేక పొయ్యెను । యించుకంతైనా । యెంచకళిలు సూన్యమాయేను । చంచలవృత్తి పొంచిచూడ గన్పించదాయేను । మంచిగురిని సేవ జేసి తుంచనలె నఘములన్నియును కాంక్షలన్నియు దీరిపోవును సాచనిజగురు దీక్షచేతిను ॥ నిన్ను ॥

3 చూపుపవనము మనసుత్రయమును పాపుగా నొక్కటిగజేర్చుక యేవుహిరగ, హటములాదిగ అపరిమితయోగములు నెల్పుట, యెవ్వరీకో తెలియదోరన్న । కష్టించుమేనును కాష్టపరముగ జేతు రోరన్న । నిష్టలన్నియును స్పష్టముగ, యూన్మష్టివోరన్న । గొప్ప కొంచెముగాక మరియుల, తప్పవొప్పులు లేక । ఆపోజ్యోతులకు ఆవలై యుండిన, భగవం ఆస్తిగణంబుక ॥ నిన్ను ॥

4 ధర్మధర్మము ఖర్మత్రేయని మర్మమును గ్రహించి నీవిల । బర్మ
దేశపు ఐరవతిదరి జేరికొని । నిర్మలుండా నై శరణుచు ఆనంద
మొందన్నా । పరుసములుమాని, కోరికలలో జిక్కవలదన్నా
గౌరవముగొరకై, సరియుగాని సడతవిమమన్నా । దుర్మతులసహ
వాసమెప్పుడు । సర్ప సమమనియెంచి ఆర్మ్యల నేర్పుమీరగ ఓర్పు
గలిగి తీర్పునై అన్నివిధముల॥ నిన్ను॥

5 ముందు వెనుకం దెందుజూచిన | సందులేకను నిండియుండిన పొందు
గను గురు కీలెరింగిన । జెందదూ జనాద్రవ్యస్థలు । మందబుద్ధులు
మానిసిలుమన్న । సంహేహమిడిచి కందస్వామి గురిచినీనెన్న । ఆనం
దుడానై చెందుదువు తా సందులేకన్న । కుండసంపు మేడదాటి
యెందునుంటివా నీకు తెలియదు । సందియములేదు యీవాక్యము
పొందునే జెప్పినాగురిపై॥ నిన్ను॥

ఆలక్ బం, హాలా.

శంభాళంకర్ । దం, మార్నా । గుం, హోజానా, గాండ్కాదిడ్డి
దర్వాజా బంద్ హాలాజానా । సహసారిపుర చలేజానా । స్వప్ని
కాశమే మిల్జానా । అజబ్ హాలానా మజాలేన, ఆలక్॥

ఆనందభైరవి—గురువందనం—ఆదితాళం.

వందనం, వందనం । శ్రీగురురాయా । వందనం, వందనం.

సందానమిడిగోను సుందగంబుగనేను । యెంచెందు జూచిన । సం
దులేకా । పొందుగ న్నిటయేకమొంది మీశ్రీలిదవ్య । పాదాములకునేను
ప్రదక్షణముతోడ । కుందనంపు తిన్నీరుపటములు అందమా లబ్ధుగులలో
బా చందనాది సమస్తప్రాణము । బృందసజ్జన గోష్ఠిసల్పుచు కొందరధికా
భజనజేయుచు । అనుగు తాళ పిడేలు మృదంగము దరిచూచు । వీణెగాన
వినోదవిభ్రమ లొందుచు ఆర్మణి తల్ల జబర్దస్తీలాడింపుదు । అంగ వంగ

కళింగ మగధ ,మాళవి,మత్స్యర ఘాతర, కేక యా కోసల, విదేహ, విదర్భి
పాండ్య,శాంచాలము, బభ్రూహి సింధుశౌరాష్ట్రములు నేపాలము వీరాట
కర్ణాటకదేశములు డిల్లి, ఆగ్రా, బనారసు, మక్కాష రీపులలోననైనను
నొక్కరూపుతో సర్వకాలము దిక్కులెల్లను బిక్కటల్లగ పోకృతిక బహు
గోప్యమైయుటు బరగుచుండిన నామనిజగురు పొందుగను ధరకందిస్తామి
జెందె నియందానందం॥ వందసం వందసం శ్రీగురుగాయా వం॥

జంటకందార్థం.

గురువర నామనిగోపల అరిమరయని యేసిముల్లు
కరకరహృదౌ పరునదంములేకుండగ దరిజేర్చుము శరణ శరణా!
పరిమగురుసాంద్రా భావా భావరిహితా దేవేంద్రా!
మీరెన్నె యిపుడు అదరించకున్న వేదయంత్రకవారు లేరే
యీజగ మందు నారెనారెగు తిరుగి తీసిక జీరుగొంటి
ని మీపదాబ్జము కోరె కలనెల్ల హరియించెడి పరిమ
సూక్తిం జెరింగింపుము॥ పరిమాగురుసాంద్రా భావా భావరిహితా
దేవేంద్రా॥

జంటకందార్థం.

కందశు అగ్నిముజ్జెప్పిన, కందార్థం హరియెరుక సందియువీడున్
సందేహరిహితమామి మొదెదుం మహసుగలవో అందుకుపైగా
పుందరిు కర్తనాశమైజనగా,
ముందుకర్తయై యెరుకగ్రంథ గాధహిసర్చి వంధ్యాపుత్రిని పగిది,
తందానెహితమయ్యె—అందుముందనుజ్ఞప్త నాశంబంది బయల్తె
తేజరిల్లగ బంధులకొండుటకు సూక్ష్మబొంది గలదను మృషను
నమ్మక అందుకుపైగా అమరిక ర్తనాశమై జనగా॥
ఆ॥ జోమతిత్తులతోడ ననుమను నాజాను పుడమిభాగితి కెల్ల పెద్ద

వీడ | అమగుచారిన ఘటము గమవాయెమనగోటు | తేటతెల్ల
మిదియు తెలియచలయు||

తేవారము.

పరమగురు నీచుచరితం! యెరిగినాడమ్మరహితం!
సగునా నీచువిహితం! తెరుపుజూపించ ఫలితం!
మరువకా నన్నబోవు, పరమసూత్రనిదాన, కరుణార
సాపూర్ణ శిరణంటి గై కొనుము|| పరమగురు||
గురుని నెరకరుణకును, సరియు నొకపరమపద, మరియు లేదరయగను
ధరును పరికించె, మరులుకొని సిరులకును పరులమదిదరించుపని,
నెంచుకొని దిరుగుచును, దిరిజేరెంతె||

ఫణ్—ఆది, ఫీలవా.

- (1) హోరె గురోజీ హమా రెదిల్కు, బిల్కుల్ సంతోషంబయ్యె |
తేరేంజ్ మై కహీందేఖతో వహాఖడాకర్ రుజువయ్యె|
- (2) భ్రాంతిరేవువేదాంత సాదునియేకాంతంబున గూడున్న| కాంతుల
కావలకాంతి గాకినేయంత అంతియనరాదన్న| యెంతవారికి దీనం
తుతెలియుటకు చంతినుండి మదివీడనిది| తంత్రాలు మంత్రాలకు
నెల్లా నుంతై నా పట్టిన్వనిది|| హిఃరె||
- (3) రాజయోగ బాటంబు ఖడాకర్ రిమ్యక్తీర్తినల్ పాడెదను| ఆజిసె
మేరాదోడక్ సున్నని మజాలోనే మునిగుండెదను| హుజూరుమ
ఫ్యను రాజవోషకుతో తేజేతురగము వాహనము | కొజ్జశ్రీపురు
పాదులుగాకిను ముజ్జగంబులన్ ముంచెదను|| హిఃరె||
- (4) సల్పచున్నరు బాల్యపృథ్వులు సద్గురునామ సంకీర్తి| రూపములే
కను సర్వచరాచరి వ్రాపిస్తవిసద్గురుమూర్తి| సాకారుని గొల్చుమా
త్రమున తనువుజెందు లాభముమాత్రం| యేకాకృతియైయున్న
దేవునియెరిగియుండెడమె నిజసూత్రం|| హిఃరె||

(5) భూమిలోపల చెప్పకొనియెను నుమానుహేశ్వర నాగోత్తరం!
లోకమాయలను గడపినిలిచిన కాకినాడ పుణ్యక్షేత్రం! పాడను
కందస్వామి కీర్తనాగూఢాను ఆర్యులసన్నిధి! వీడనుబంధము మో
క్షమురెంటిని చూడఁజూచులో నెమ్మదిని॥ హిఃరే॥

క. శృతి మాత్ర లయము దనకును హితపుగ సభలందు భజనస్తుతి
రాణిమిక్. కుమారైయైనను ఘడియగో, మతిసమస్తతినొంది
తనుపు మరతురు ధరిణిక్.

జంటకందాం.

పదిరెండువత్సరంబులు మదినింపుగ గురునిసేవ భోధకునితా!
పదిలమగు ద్వాదశాక్షరి యెమటరుగని లేనియెరుకా! అదియె
కోడాసి, నాదతుగలూ నన్నియుగోసి! మొదలు తుగయునుజేసి
పుపాధిబ్రహ్మముగాక సాధనాతీత ఆగమమేమియరరా! దుశ్శ
బయును కన్వలై వేశ్యాభిమానము సూర్యమై దాశ్వరహస్య
ములేక సగోపాస్తులకునా స్తి యీగూదన అదియెకోడాసి నాద
కుదిలో న్నన్నయుగోసి.

కీర్తన.

చావుతాళి—అనందభైరవి.

(1) గురుసేవ దొర కెనుసేవ మరపు తెరపూలు లేనందుచూను! కార
గృహమువంటి సుసారవారిధిని చెరియించి దరిజేరెచ్చరికైన సా

సరగుననుయెరుకనిక దాటుట తరముయగు గురుకరుణలనును,
పరిపరీధిములను మాయల చొరకనిలిచిన స్వానుభవులకు ॥గురు॥

(2) పదపాడి గురుసేవను జేయును గర్వమునము లణచవాలెను! మది
నిగురుధ్యానమును అనుసరించునుసర్వ కథలందు నినామసంతేర్త
సంబులును!

పృథివిగగఃము కావోనల కిదలకను నిలుచున్న పూర్ణము!
అదియెసీహా నవలగలదను త్వంపదార్థము రహితపరచిన ||గురు||
(3) పంచముద్రలందునా గాంచిన చిత్కళంచితముగనిలుచునాయెంచి
వీటినిగొంచి సంతసేవు గాననచ్చి పదపసూన్య మైపోవును,
పంచనేమియులేక స్వాతిసిద్ధమై యుగోక్తమై యేకాంక్షలు
నులేసట్టి బయలు సాచబోయి జూచుకొనుమనె ||గురు||

(4) తనువునకు తలదూర్చి మూలం యెంచిన్నాలోచించు నిరూపణం
గాననచ్చి సర్వజేని యాచిత్రములేనిదె గానుచుతానందేశమాయి
ఘనమగువృక్కు దృశ్యంబుల వింగువు యూహాధయందలి
మనసునానందమై పులు తిన్న జేరుట ఖాయమనియెను ||గురు||
(5) భరనాంధ్రదేశము మాధ్య భరతిఖండము లాదిగమిధ్య పరిపూ
ర్ణగురురాయ కిరుణాసమువలం యెరుకీలురుదెలసి సరియని
దృఢపాణి,

చరిస్తునకలదేశంబులు హరిస్తునర్వేమీలను! కోరికిందున నాం
చలేకను కిందిన్వామి దా రిజూపెను ||గురు||

ఆదిశక్తిప్రార్థన.

కేదార—ఆదిత్యాం.

- (1) శ్రీమహాహరి. త్రిపుసుందరీ. వేగించు బ్రోనశమయము పంక
జాక్షి శంకిరసతి, యింగనీవెగతి||శ్రీ||
- (2) అతివేమకలోనినువేజా, గతిజూడవెనాపాలితోడ, సతతంబును
సన్మాపాడ, అతిశయించకను సన్నకూడినొక సుతుడనుచును మతి
నెగుము||శ్రీ||
- (3) భవసములకునెల్లనాక్షీనై, భవపాశంబులు హరించిపై, సాపథా
నమిదిన్నుబ్రోమిటకు. శ్రీ శేవకామసుందరీ జేర్తి సీమ దిక్కిరి
నొసగుత్వం||శ్రీ||

(4) జ్యోతిస్వరూపపునీపు, సడఖ్యాతిగ వెలసినాపు, పీఠిగనిచుగొనుతాపు
బహుకృతార్థులుగజేసాపు, సూతివ్యాసవాలీక్రపుంగవుల ఖ్యాతి
మీరగను యేల్చి వనింటిని॥శ్రీ॥

(5) స్తిరముగ బర్మాదేశం, ఐరావతిదరినివాసం, నిజపరమభక్తులకో
సం, యిటుపిరిగితినేకొన్ని దేశం, హరిహరులకన్న గురుడు క్రేష్టే
యిరువొందగ నిసరిమరియికవేరే లేరని స్తిరంబుగని కందనావ్విమ
దానుకు వరింబులొసగెడి, పరిమపావని, సాపవిమోచని॥శ్రీ॥

జూరనారిలక్షణం. ఆరభి—ఏకితాం.

(1) యోజూరనారిలక్షణము, విభచారి, దానియదేర॥యో॥
చోరి, చేసుకతానుబారి, అమగుతెనూటకారి, చూచితెపదిసారి,
జగడము పదిగోరి, తిట్టునుదిట్టదేరి, కొట్టునుఆజ్ఞమూరి॥యో॥

(2) పతిని, విషతురుముండుగతిని, తెలియాకప్పిస్తుతరతిని, ఆలోచి
స్తూరు తమమతిని, నన్నెకాళ్లకుసమక్రతిని, చెలగుదురుయూషీ
తిసి, మలగుచుదు తమవిధి॥యో॥

(3) సాదా, సడతాలువిషునరాది, సూచితెవర్షవోద, బుద్ధిజెప్పిశేపె
వాద, కందనావ్విమమాటకాని, వస్తుమానుమియూకోభ॥యో॥

జంటకందార్ధం

భాంతియెజసక్రకారం॥ కాంతియె, యీకాంతిచర్య॥ యెంతినుతిం
తు॥ వింతిలుగల, యీసృష్టిని, చెంతిను గురుమూర్తినిలచి
అంతామిధ్యనెనూ॥ సంతతిమూను॥

యిదిమరువకి నెనూ । మంతనముసనీపు శాంతియై యుండెన ।
వింతిలన్నియుపిదప ఆగంతకంశాను, అంతరించును॥ యింతిజగమి
నుమంతమరువకి॥ అంతరింబుచి గిన్ని లేకఅపంతకోలులు, జంతి
పులు, జంగమస్థాపరి । మంతామిధ్యనెనూ । సంతతిమూను ।
యిదిమరువకి నెనూ॥

చతుర్బాహుకీర్తన. కీరువాణి—ఆదితాళం.

- (1) పరాత్పరా నినునమ్మినవారలు సరసక్రియాశూరులు!
మచినిఖచ్చితాపరిచుధీరులు!
హృదయఖల్మిషా రహితజరుగులు!
సాధనసంపత్తుల జోలిమకొని చల్లగుండ్యమునలూ||ప||
- (2) యూహాక్యనే షమ్షీక్ పురాకిర్ దోజక్కుమారా!
మన్న బాడకకు బోలొధీరా!
సద్దహకహేతోక్యాఫికరా!
హక్కుల్చూరి హతిమెల్కర్ హటావొసర్దారా||ప||
- (3) వొలఘిత్తిల్ పరిశోధన పుడ్రొలి కిరుక్కురారు కడవుల్!
నెల్లస్తోత్రంబు పైదు అవుక్గళ్
మొల్లయాపార్తు కొంగొనీంగళ్
చిల్లరవేల్పుల నెల్లగొలచిన, కాలతకొదువాదు!
కారణంచున్మాత్ర పుషువాదు!
అదుక హాయింగెవండె నాన్పార్!
మొదువతిలోచనపణ్ణయ్యార్!
తుదకుమూలంబులేక పొయ్యేర్||ప||
- (4) హూకెకోఫ్ మైవిత్తే బిల్లనియుబ్బుచు గర్వముమాను!
అల్లెట్టి గాడ్వనిబూను!
వాట్ వాగ్గిట్ బై వర్ణాను!
నోట్రుమ్మె వైట్ కమ్మాను!
ఇఫ్ యూఫరెట్, మొదిటితినే, వృధ్వినిజన్త్రమొందు!
గారివా గారివంబులందు!
మవోన్త్ర కండ్లగానకందు!
నిరామయ తెలియ యెవొకందు
కొనిగారు నేవొనిగిహ సరినేఱ్ఱులాకునొందు||ప||

- (5) బందాహుం నావందనమిదిగో సుందరాంగి గురురాయ|
 యీపందల బ్రతుకులుతీయ|
 నీయందు లీయచును జేయ|
 నదసమ్మియుంటి సహాయ|
 మదిసంశలు నివృత్తాయ|
 చూడగానుతుదికును మాయ|
 వాదసభేదన లేనిపదార్థము ప్రితిఫలించె నెవ్వట|
 తుద కందన్వామిదేమాట|
 నీయందునున్నదేబాట|
 ఘనమందబుద్ధులకు కోట|
 ఫలమొందెను వారికోట|
 పాపంబులకును యిదర్ఖుట|
 ననుగూడెనువారికి వాట|
 ప్రీతితోడను సర్వకాలము స్మరణసేయుమీనోట||పరాత్పర||
 హిందుస్తానికీర్తన.
 కేదారగౌళి—ఆదిత్యాం.

- (1) దేఖోసఖనికలెబాజార్, సుఖదుఖమెసమబేపార్, భాయిహో|| సుఖ
 మెసమబేపార్||
 (2) ఆఖోబీచమెఖడి చెంబేలీ| దేఖోభాయిరింగేలీ| యేకపూకసేపుఖడ
 దియూదుని మహాతేజోవాలి బాయిహో మహాతేజోవాలీ||దేఖో||
 (3) దండకమండల ధరికృపాకర ఘాండ్వాభాయి యిసమైదాన్మై ఛండి
 మాయతిమ్మూర్తి నవాయసునోసిన హరిమె|| భాయిహోసునో
 నసీహరిమె|| దేఖో||
 (4) పుమా ధైమన్మై ఆపక్పరీసే, భేషకులూజాకరలే కషిష్పవనకూ కో
 షిష్ కరినానిమానిరోషన్మై భాయి హూనిమానిరోషన్మై||దేఖో||

- (5) మాయూయచ్చ భాయసచ్చ ఆఖసూసకిరిమతబచ్చా॥ హాయి!
హాయిమైః క్యాబోలుం యసమనియాః సబకచ్చా బాయిహో
దునియా సబకచ్చా॥ దేఖో॥
- (6) కందస్వామి హృదయకమలబిహత్తర్ దండధండ సభిసఫాయా! బం
దా హూకర్ రచనకియానై సునోమేరాభాయి భాయిహో
సునో మేరిధాయి॥ దేఖో॥

కర్తృస.

కేదార—ఆదిత్యాం.

- (1) సిక్కియగ్గరా యితమపు పాటిసెంచిమాడంగాను పసలేనిమ
సుపు॥సిక్కి॥
- (2) వాలుమాలిఁ గర్వమేల కలుదలియాకి వెయివేల పేలుగ నేల
చాలునిప్పటికై నగల తెలివి తెచ్చుక నేర్పూర కూలుమొ
బాలా॥ సిక్కి॥
- (3) సుందర మెచ్చితిరుణి దీనికెందారోయాకించి గూల్చెప్పుణి॥ ఎంద
స మొరించుతిరుణి బహుగ బంధాంబుడి బోదనేదీనెమరుణి॥ సిక్కి॥
- (4) పుక్కుబల్కులుబల్కునేల, ఎక్కుక్కిందూమిందింకున్న గలిగు
న్నలీలా! ముక్కువలొ తెలియవేల! చిక్కువిడదీత చేసేటి నెక్కుడుగు
బాలా॥సిక్కి॥
- (5) యిరవడై దింటిక్కిపైగ, మరుగునెగ్గింవారెక పరిమాత్రస్సై గ గు
ర్తునిడువక మసివిజాయిగ! ధరుమపరిమాంబిమునొంది వర్ణిల్లుహో
యిగ ॥సిక్కి॥
- (6) శివజివులై క్యంయిజేసి॥ భునిని అంటిలంటాకున్న అమలపరీకాశి॥
ద్వివిధనూపములానుబాసి, భునిని కందస్వామి వాఖ్యమనుభవము
జేసి॥॥సిక్కి॥

హిందుస్తాని.

దేశీరాగం—తీపుటతాళం.

- (1) తెరాదిల్ కుషీ సెచలావో ఘనీ మెఘలాయే హిగేరా, సలామల్ రఖోమె|| తె||
- (2) జలావో అసాచా, పిలాగూరువాచ, ఖలావో మలీదాబులామీర బచ్చా|| తె||
- (3) ఖలావో చెగ్గుచ్చు, బిగవో అక్కల్లు లుటావో మహాక్ పాడ్డు టాసమ రెఘుమన్ను|| తె||
- (4) సభీకానుపూర మత్కభిఘోమమారా, సభీజానోతేరా, సబక్ హో తె హజారా|| తె||
- (5) బందాహోకర్ ధ్యాని, దంధాఘోహజ్జాని, గేందనలెసేమాని, కండ స్వామిదివాని|| తెరా||.

శేహనా—రూపకతాళం.

- (1) కరుణై పార్కతరుణమిదై, కంచినరదగాజాయెన్నై, దురితములను హరముజేసి, నిరతము పరిపాలింపిల కారణదై వమునీవని, జేరితి నీమరుగునివును సారెకులక్ష్యము నీయందారయలీనంబుజేస్తి|| కరు||
- (2) పలువిధముల నీదుపాద, భక్తిలోననన్నిశము, దేలించుము లక్ష్మీ నాథ, కాలుచిపరమునజేర్చక, స్థూలముసూక్ష్మము కారణ, కలిమి యుబలిమియుధారణ, మలనాడేనీకునేను మెలుకువతో దారిబోస్తి
- (3) అరుణాచలగిరివాసా, నీమరుగేగోరితి మహేశ, త్వరితము నీకరు గారన, భరితునిగాజేయుపోవ, నిరతము ఓరువుతో నీచరితము గరచుచునుంటిని, పరితాపమునొందింపక, కరివరదాబోవి నేను|| కరు||
- (4) వందనమిడిజగద్రక్షా, నందమొంది నీదుదీక్ష, నొందురీతిజేయు సర్వనామపరోక్షా, బృందమునందడి శాయగ అందుచుగోవిందా యగు కందస్వామిపూజోవి, సందియమేలింది రేక|| కరు||

చతుష్క్రిశ్చి.

కిమాచరాగం—ఆది.

- 1 జానో జానోబె జంగల్ దివానా, తన్త్రమన్కాహై సోన భిఛాన
జ్ఞాని॥ జానోబె॥
- 2 పంచసమభూత మిలనే సేస్థాయి ।
పాంచయాహ క్కె లగ్గొ పరాయి భాయీ॥ జానోబె॥
- 3 తేడివళిపార్తు మూడిక్కిపున్వాయ్
అదుమేల్ వేష్టక్కె మేడ్డై లెపరివాయ్ తొణై జానో॥
- 4 యూషుడ్ ఆల్వేస్ నో యువ్ లైప్ వేరిజిట్
లాస్టెమ్ వాట్ హేపెండ్ బై ప్రియర్ ప్రిఫిట్ టేక్కేర్॥ జానో॥
- 5 సాందర్బ సుగుణతీతపరము
బంధమిడి కందస్వామందు బరిగెహవిధము॥ జానోబె॥

శుభ లేక.

కాంభోజి—ఆదితాళం.

- 1 శుభ లేక యిదిగోనుడీ । వాహితులార, రభసామీడరు దెంచుడి
శుభమహోత్సవము చేయబూనితి, దబ్బునను మీ రిటకుజనిపర
విభవమును కర్నకన్నల తుదప్రభువు సవ జ్ఞానసమునుగన॥
శుభ॥
- 2 మృవవత్సరి భాసమాసమున । లక్ష్మార్ధమెరిగిన ద్వందనా స్థినివార
వారిమునా । అంధకార తేజరహిత సృష్టిపూర్వమునా । రక్షణిగాని
సాక్షి లేని సత్తత్రితిధిలోన॥ వేషభాషలు కాలనస్యము, సర్వ
శూన్యం బై సముడియలొ భేషజంబుగ విందుదలపెట్టందముగ
పందిరినివేసెద॥ శుభ॥
- 3 ధరణిపీఠము గగనమే టావు । ఆలోన పిండాకృతినిచాలా మహి
మలనుజూవు । మేఘంపు తెరలు తారజారలు, తోరణాల్లావు॥ ౧

రులు ద్వారములు మహాప్రచండ పంకాతోపు | కైరవామిత్మకు
•నుభానుకు కళలనిచ్చెను జ్యోతులై | బహుపురుషు మెరుపు
కటకవిజలము గానవాయుద్యములు జరుగును|| శుభ||

4 సర్వమిత్రత్వ గోత్రములోన | మొదలేయారిన పంశమందున
కీర్తిపొందిన | అంటంటకు యింటిపేరుతో ప్రభలుచూయు |
నిదానమానె, దానమిస్తురు వారిగనుగొన్న | గర్వమెరుగగు ఆర్య
ధీరులు పుషమనే దేశమున నెలకొని చురుకుతో విదేహధారై
పరమునెరుకా చేయుగురుని|| శుభ||

5 చందనాగునుమ తాంబూలమును | మందహాసభరితులై చేసొనియు
జనవలెను | పొందుగను పరమహంస చిన్నస్వామి కిరుగిలను |
సందడిగ ధన్యోస్త్రుచు భ్రాంతిలు వీడిపోవలెను|| నందినంబొస
రించి కందస్వామియిటు బృందమున నిలచి సందడీ జేయుటకు
వ్రాసెను బందిలేదిది యితరజనులకు|| శుభలేఖ||

స్వస్వరూపసంకీర్తన.

నాదనామక్రియ—ఆది

ఎన్నఁజెరుగని చూపుజూచితె పున్నదినున్నాయె |

అన్ననే నేమిసేతునోయి, విన్నపం బిహాలించ వోయి||

1 మన్ననతో కష్టించిపెంచిరా తనువునె గావంటి | మున్న జన్మించ
లేదంటి, పైని జన్మంబు కల్లయంటి | షమశాస్త్రంబుల ఖర్మల
కంటక విశుదలపడ్డాను | షమపు పుడమిలో గల్పినాను, వడిగనుడి
పాటును దాటాను | కోటిసూర్యప్రకాశ తీర్థమై ప్రిబలుచు
నున్నాను | కన్న దిక్కెవరు లేకపోయె, అన్న నేనేమిసేతునోయి,
విన్నపం బిహాలించవోయి||

2 ఆదిమధ్య అంతంబుశూన్యమై, పాదుకయున్నాను | మేదిసికి నేను
గాసరాను, సర్వదా యేకమై యున్నాను | చిదాత్మసుమోహివెల్గు

నేను, సదాగురు స్వరూప మిదియేను | ఆవరణ విక్షేపసూన్యమై
అవజ్ఞానమున, ద్వంద్వత్రీపుటాంతర్గతమూన | సనాతనజ్యోతిని
గనిపెట్టి | గగనమును సరిగ వగలగొట్టి | మిగిలినది లేకపోయె
నిట్టి | నిశ్శబ్దము సౌజ్ఞలొగనిపెట్టి | ఎరకకు యెందున చోటులేక
నట్టెగిరిపోయెనోయి | అన్న నేనేమిసేతునోయి | విన్నపం బిటా
లించనోయి॥

శి శుద్ధస్ఫటికసంకాశ రహితమై బోధకుమీరినది | సదామది చింత
నగానిదది | ముదమునను వేదము కంతంబై | గుదులు వీడెధా
ప్రకారంబై | హృదయగ్రింధి వీడియ చలంబై | మదోనత్రత
తనువీడి గురునితో సదా మెలగియుండి | సాధనలజోలి మొదట
చెండి | చూడ బ్రహ్మాండము నిండుండి | ఖండయోగంబు కంద
కుండి | శోకి మోహములులేక యేకమై, సకలము పూర్ణంబై |
ప్రాక్రియ భోక్తగాక నిద్రమై | విశ్రాంతిహంకృతియుగాక సరియై
యిందలి సందియ మెందుగల్గినా | కందస్వామిముందు | అనుభవము
అడిగి తెలియవిందు | తిరుగరానట్టి పెద్దమందు | విద్యలకు గాన
రాదుయెందు | సుందరీమణి పొందువిడపి బయలుండజూపుచుం
దు | అందునా నేనులేకపోయె | అన్న నే నేమిసేతునోయి | విన్న
పం బిటాలించనోయి॥

జంటకందార్థం.

వాసనద్రవ్యంబుల యూపాశీని వాక్కుందుబొగడ సువాసనపట్టా,
రోసాలు చంకపెట్టుక కూసేరిల కొంతమంది భాసురవార్తల్ |
ఆశెనువిడిచి మోసావధూర్తుల్ దానికాలమంచును వేసేరుపుసాలు
జేసేరు కాసూల వాసీకింకవిద్య.

వీసములొ పిరిలమునలు తోసివేయును దొంగతోడల పాశ

మనునది తుదను తిట్టగాసికొందుట నెదుగజాలక భాసురవార్తల్
అళను విడని మోసవధూర్తుల్ ।

హిందూస్తాని॥

కేదారగౌళి—అది.

ధ్యానకరానా హై । పవనమె, ధ్యానలగానా హై।

- (1) ధ్యానధరోనా । జ్ఞానసమర్థునితీ నలోకసహిభజన । దీనదయాళు
సిమనమేదలచిన లేనిభాంతులలీలలుమాన్వి॥ధ్యా॥
- (2) ఔరత్ మాయా హరీపాయా । ఆయా హైకాయా నగరీ । కా
యాపీయా పూలఫలంగ్ ఫర్ సోయ ధరపర్ మాయసుచెంపిన॥ధ్యా॥
- (3) భాయిబిరాదర్ అషక్ జోహూకొయినైఁ అవెలఖరెత్రి॥మాయాధం
ధామచకుపట్టుకొని స్థాయినివ్వదని రోయకమనమున॥ధ్యా॥
- (4) మీరపై గంబర్ వలీఅఘోరీ అవధూతాఫకీరి । కర్కముబాలగ్
కర్నై సెతూఅప్ సూస్ హూకర్ ఆఖరుఁ డలక॥ధ్యా॥
- (5) జ్ఞాననిష్ఠసమాజమె మిల్కె భాసుమంటపస్థాన । కానఖడా హైపునే
అర్హుడని కనిమంబునను సనాతెనంబగు స్వప్రకాశమును॥ధ్యా॥
- (6) బందా హూకర్ కందిస్వామిభజె సుందరిసద్గురుచరణల । యెందు
జూచిన యేకరూపమున సర్వదోషములు హరణంబిజగురు॥ధ్యా॥

కీర్తన.

భైరవి—అది.

తామసమేరా—నీకు రారసామిమొక్కెదను

- (1) ప్రిమితోవేగి మేను పామరిముబావవేరి॥తా॥
- (2) అవనిలోనన్ను గావ అరిమరిలేలదేవ ।
భునిదిదాసులబోవ । వెలసినసదాశివ॥తా॥
- (3) యెంతుకుచల మున్నాపై । సంకుడెన్నామిదాపై ।
వందస మొనరింతు । నిందబాపసుందరాంగ॥తా॥

(4) చక్కనినీదుపద । మొక్కినేవజేతుర ।
నిక్కముగానునను । మక్కువతోబోవనీకు॥తా॥

(5) పొందుగరాజన రేంద్ర । పురమున వెలసిన ।
కందస్వామినిబోవ । సందీయమునీ కేలర॥తా॥

సీ. చెలువొందభాస్కర కిరణముల్ భుజియించు
తీరునున్నయో త్రిపురకాళి
గులుకుకుచంబులుగొబ్బి పువ్వులచెండ్లు
నాభిపొన్నగాన ఝాంకరాళి
ఇలననేకగతుల దుక్ దృశ్యమైనట్టి
ముఖవిలాసంబు కనకాతిశయాళి
కలువదళంబులు కలిగినయనముల్
నలరుసింహ నమము తొడలుకదళి

గీ. యెల్లకాలంబు నిచుదలతు సూక్ష్మానాళి
పల్లవాపాణి స్మరియింతు మహంకాళి
యేలవలెనన్ను యీవేళ బాలకాళి
కలుషవిహారి మృదుకర ధరకపాళి.

గీ. భూతలంబున హితనై న కాంతిదాన
మితము వ్రతమును భంగంబు పరచుజాణ
సతతిమును వెతనుబాపవే సమరసాన
ఖ్యాతిమీరగ రతిగొల్పు మందయాన.

గీ. అతివ సతతింబు మతిలోన వెతనుబాపి
చతురశలు మీరి రతుల సమ్మతులగొలపి
నుతులుగావించి ఖ్యాతిగా ప్రీతిగొల్పి
ప్రేమము చెల్లించునేను యాయాస్వరూపి.

శ్రీ మద్గురు చిన్నస్వామి పరిమహంసకజ్జె .

- (1) క హాలా రెపందెనూతిరిం . సహాయకారిభూషణం . మోహాది భ్రాంతినాశనం . యిహాయసౌఖ్యరంజనం॥క॥
- (1) ధరానరుల్ సురుల్మునుల్ హరిహరామహేశ్వరుల్ . తరాతరంబు దీనిమహిమ తెలియలేక సమయుగ్ముక్ . నిరింతరం బుపాసనంబు జేయుధీరమతులకుక్ . పరంబులిచ్చు వేగముక్॥క॥
- (3) ఘనంబుగ్ముక్ మరంబునక్ సనాతనస్వరూపినిక్ . గనంగజనును సర్వపాప భ్యాసపూర్వకంబుగ్ముక్ . దినేదిన కృమప్రకార క్షీణ మొందుబ్రాహ్మణిక్ . మనోహరంబటంచుబల్కెకందవందెమాతరం॥క॥

గీ. ఆగ్నిదేవతవంచునే శీఘ్రముగను

హుగ్నినరసింహ మీనామ మెలమితోను

సంగ్నిహము జేసుపాసన జేసితిలను

నెగ్నియింపంగ నీపై కృతిచ్చినాను.

సరసింహకీర

బేగు—ఆదితాళం.

జ్వాలాన్మశింహసుశీల . లాలితముతోడనన్నేలా .

జాలమిదేలా॥జ్వ॥

- (1) కాలాకంఠుడునిన్నుచాల . నెలమితోలొలచి అణిచూదులనెమమ హిమాలా . కోలాహలముగబహువిధాల . యిలనుజంపబెంప బుట్టింపగలిగుండెలీలా॥జ్వ॥
- (2) పంచక్త పంచూత్రీ . అంచితముగవుక్కుస్తంభ విచ్ఛేదస్తూత్రీ గాంచిహిరణ్యవధయాత్ర . ఇంచుకంతలో ప్రహ్లాదునేలిన పవిత్రీ॥జ్వ॥
- (3) సర్వాకర్షణరక్తనేత్ర . గర్వభోతులసమయింప గలిగున్నాగాత్రీ సర్వోపాసనరహితసూత్రీ . తేరప్రసాదానితరచింత తేనే తిమిత్రీ॥జ్వ॥

- (4) లలఘటహట వెటభగిలోద్దండ । ఏలవయ్య ర్మరక్షయధికుల
మార్తాండ । జ్వాలసీచండముఖండ । జ్వాలగొల్పించి ఖలులదండన
జేయుద్దండ॥జ్వ॥
- (5) విభ్రాంగంగమహేరాళాంగ । భ్రేంభ్రేంఘోంఘోం వికృతి
నారసింహకృపాంగ । శుభ్రసరచుము యేరిధిభంగ । ఆభ్రగతిజే
ర్చునర్వక్రియల ఖచ్చితంగ॥జ్వ॥
- (6) టంటంటంటిం యంత్రీభీషం । డిటంశూద్రీచాపరగణ్యశ్చే ధనన
హషం । కుటిలమానస వాదధావృషం । స్ఫుటముగనుజేయుతిమి
రాంధ కారమహతేజం॥జ్వ॥
- (7) శల్యజనదక్షపక్షతంతం । మూల్యనుగునీవుచ్చాటనచే మొదట కే
దుంతు । కల్యాణమంటపముగాంతు । బాల్యదశలో నిన్ను చేడ
నొనగెమహాంతు॥జ్వ॥
- (8) మందహాసప్రముఖ శరణం । కందస్వామి హృదయకమలమధ్య
యీతగుణం । అంది స్తిచాందభరణం । నిన్మందేహంబుగా నుడివి
తిని వినుమి కవనం॥ జ్వాలా॥

బేతాళపుల్లవము.

అరభి—ఆది.

బేతాళపుల్లము జేయుచూ । వేడలిరి పృథ్వితిగానురులు మెచ్చ

- (1) ఖ్యాతిమీరగ నీమధజనము । నీతిదప్పక నల్పుచును యీమేదినీ
ఆనందమూతో । కూతలేయుచు వీరితోడను॥ బేతా॥
- (2) నాణెమానాటా నావేరిపాటలు భజనలో । వీణె గానములతోడ
ధాటైనగతిమిపై బేతాళనీపూజ, వానర్చి రతిభక్తితోడ ।
రామ, వాటమగు తాలిమీఖానలో । మేలియై వాద్యముల
తోడను । ధాటిగా నీడునలికి రి । పాటిగా జనులంతకూడి॥ బే॥

- (3) కోర్టుజవానులు కొలువులు శెలవొంది । గొల్చి రెమీనామమే ।
పార్టీబోకట్టక భక్త వరులంత యీవేళప్రదక్షిణసమ్మారము । రామ
నేర్చుమీరగ కర్పూరహారతులచే దేజరిల్లుచు । పారుజాతాకుసుమ
మల్లెలు । ధీరముగ అర్చనలుజేయుచు॥భే॥
- (4) విరవీగవీకారి ఆశ్వయుజయశుద్ధదశమి । శనివారమందుస్థిరముగా ।
గౌతమీ తీరవాసమనందు జరిగిస్తిరిపుమవిందూ । రామ । బరు
వై నజమీన్దార్లు బార్లుగట్టియు వుత్సవమందున । తెరపి లేకను నీదు
కీర్తి మరువకను యేకదీక్షతో॥భే॥
- (5) అందమైన కొన్నిమందుగుండ్రనరుకుల్ । పొందూదనెగరేయుచు
సుందరమైనమత్తాబమంచురుబుష్టు । అందందు నెలిగింపుచు రామ
యెందుజూచిన రాజమహేంద్రము సందులేకను నిండియుండగ
కందస్వామికి వాంచితీన కనకవై భవములతోడా॥భే॥

సీ. యిలలోను తల్లి కయిప్టమెనపిదప
పాలుమాలి గృహమునుండరాదు
కలతజెందించిన ఆలినేలగ రాదు
అక్కచెల్లెండ్రంట కరుగరాదు
వదినెలయిండ్రకు విధికై న పోరాదు
మరిదలున్న స్థలాన్న మసలరాదు
అతిపీమయైన అత్తనునమ్మగారాదు
గతిలేక పుత్రింట నతుకరాదు

గీ. ప్రాణములుపోవు అతికష్టనమయమైన
జాణలను నమ్మరాదు అణుమాత్రమైన
అటులనమిట్రు పురుషునకు వచ్చుచేటు
వత్సరామృత్యు అర్థవత్సరముకొచ్చు.

కీర్తన.

శంకరాభరణం—ఆది.

- (1) అణువుమొదలు బ్రహ్మాండమంతటను అమరియున్నదెరుకా ।
తుదమాడగాను లేక । మది యిచ్చయేమిగాక । ఊణమాత్రంబున
గురునివాక్యమున జాణపోయె లేక॥అ॥
- (2) ధారుణియందున నవద్వారపుర మహాక్షేత్రమందు । సురులసురు
లుగలరందు । వోరులకు యెడమివ్వకముందు । ధీరమతినిగురువాక్య
పద్ధతిని దారిజెడకనుండు॥అ॥
- (3) తల్లిదంబు లన్నదమ్ములాపులు తనకుమొదలయిల్ల । యీకల్ల
జగంబెల్ల । దరచగా లేనిదియీలీలా । తొల్లినంశయను బాపిన
మాగురు డానందంబెల్ల॥అ॥
- (4) చిజ్జడమైన ముజ్జగంబులు రజ్జనర్ప బాంధి । నిజగురు స్వజన
మందుశాంతి । అన్యజనమెరుగుట కిదికాంతి । సజ్జనదుర్జన రెండు
గాక సరిపోవునువేదాంతి॥అ॥
- (5) విలాససూన్యంబైన దానిపై తలంబుయికనేల । ఆలహలమనిచాల
బహుశాలినొందనేల । యీకీలు జెలిసి గురువాక్యపద్ధతిని మేలు
కొనవదేల॥అ॥
- (6) వాసిమీరనై శాఖపురంబున దానదాసులకును । ఆశతోదాసోహం
బిలను । జేసితిని భజనలుకలలోను । మోసమొందరు కందస్వామి
పరిభాషలువిం టేను॥అ॥

జంటకందార్థం.

ముడుకునబాడచెనుబాడిపాకటడుగుగురుగడగడంచువడకగవచ్చెన్
నిడితినిగడు నై ద్యంబులవిడదాయెను నొప్పిలోన వేడిమంటలను
చూడగ పాడుజనుస్వభావమును విడచివిడువకయిటులపాటూలు
గలిగుండి పోడిమిగను ఓడ నడియాడు చుండును విడచిపోవును

నాకు జచ్చిన గూఢముకు రెండవది లేచిన । నాకు సమయును
ఓడయను మూడవ శరీరముతోడ సర్వవేడిమంటలునూ చూడగ
పాడుజను స్వభావమునూ.

జంటకందార్థం.

చిన్నస్వాములవారిని మన్ననతో స్మరణ జేసి మరి నిజస్తితియున్
పున్నది పున్నట్లుగనా అన్నయ్యా, నాదుమనవి విన్నావటయ్యా
తిన్నగ ఖర్త నన్నిటల త్రొక్కయ్య । జనని దరిశనమునకై మన
యింటికిని రాగ, యెన్నడెరుగని పాట్లు యీప్రకృతికిని వచ్చెతిన్న
గను జూడగను ఖర్తబ్రుధ కన్నను పెద్దదై । నన్నిన్ని విధములజే
యుచునుచున్నెలను గాంచుచున్నాదివిన్నావటయ్యా, తిన్నగ
ఖర్తనన్నిటల త్రొక్కయ్యా.

సీ. గురునివాక్యముపై ని గురియు నిల్చనివాడు

పరమదారిద్ర్యంబు పడుచుధరు

శరణు జేసియుచోని మర్తముంచెడివాడు

ఖర్తయై సుర్వీలో తిరుగబడు

పరుసంబులాడుచు పరిహసించెడువాడు

కరుణక పాత్రుడై వేరుపడును

పరతత్వమునునాకు విరివిగా తెలుసునని

భోరుకశిరుగుట విరసమగును

గీ. ధరు యిటుచంటిలన్యాయ శిష్యులకును

సిరులకాసించి గురువులు చెప్పినై న

పరమునకు మార్గమొక్కంతి పట్టుపడక

దొరుకనేరదు దొరికినా మరచియుండ్య.

సీ. కీరమును గొనవచ్చి పంచరింబుననుంచి

కరముచేగువ్వో హెచ్చరికజేసి

తోటకూరాయని తేటైనవాక్యముల్

మాటిమాటికి దానిగూటిదరిని

పలుమారుబట్టి తెలివైనయాదిలుక

పాలుపార తద్వాక్యములను వినుచు

చక్కనిగళముతో తోటకూరాయని

నిక్కిబల్కుచునును నొక్కొక్కవేళ

గీ. తోటకూరను తన నోటికిచ్చినపుడు

దానిపేరును యెరుగునా చిన్నిశుకము

తత్ప్రకారం బుజంభగుదు పుత్తలంత

ఇమ్మహిని బ్రహ్మహిరీతి యెరిగినారు.

సీ. ధరణిలోపుదర పోషణవిషయమై పెద్ద

గురువులమనుచు వేర్వేరగువారు

నుదుటందు పెద్ద తిలకంబులనుధరియించి

వేదాంతులంబంచు వెలయువారు

కప్పపడకుండ వారిప మెనవికొన్ని

శిష్యులవల్ల ముష్టాందువారు

నూతనవస్త్రముక పాతికరూకై

ప్రవదేశములుజేసి బ్రతుకువారు

గీ. ఇవివిదంబున మానవులు అవనిలోన

స్వంతపనిచేసి సతులు పోషించలేక

సారమామూర్తి అర్చ్యలపర్వదీయ

ప్రభగడ్డకు యిరువురు గురువులైరి.

కీర్తన.

ఆభాగి—ఆది.

(1) పరిమళిగురు చెరితిమూ । పరభక్త కొంటుల స్థిరపదము యీమాత

ము । కరుణ గురురాయు నిదిశోరి । చేరిస్థరియించుము చెరితము
ఎరుకమరుపులు భ్రాంతిపీడును । సరగునను చొరబోవుమర
లను॥ప॥

(2) పరమరహస్యబోధము । కూరిమతలకు తెలియరాని అఘాతము
సరసమగుమాటలకునందని । దురితసంహర మైనపరమిది యెరిగె
యెరుకను గురునిపాలిట జరుగురుగ అర్పించకీడని॥ప॥

(3) పంచముద్రాభ్యాసము । గాంచగవట్టిలేనిహాని వ్రయానము ।
యించుకై నను అచలగురువుల పంచజేరకగానివీడను చంచలంబు
నకారుకూత లొందించువారికి తెలియరాని॥ప॥

(4) బహిరంతరపూర్ణ ము । దేహికిని పై గాపూహాయనునది స్వప్నము—
సాహసంబున ॥ సోహబ్రహ్మము । పూహదోచును । అహముని
లుచును బాహుబలుడై నట్టిశ్రీగురు దహనపరచక సృహనుహా
యని॥ప॥

(5) షడ్గుతంబులవారలు । వున్నశక్తిపై గానున్న దెరుగుతురులు ।
తన శ్రుతోధనమాదిగా తన జన్మబ్రాహ్మణవారిజేర్చి చిన్మయంబగుతన
స్వరూపయు అన్వయము చేయించిబ్రాహ్మణుని॥ప॥

(6) గర్వనిజపరిహారము । పూర్వఅర్థ వుద్విఛేదనసారము—సర్వకాల
మువక్కతీరుగ చలనమొందకనున్న బ్రహ్మము । పర్వతంబులలోన
డాగిన శౌర్యమంతులు యెరుగరాని॥ప॥

(7) అందమగుజగమందునా । నుందరిమొప్ప అచలగోనరులందునా
మంధిమూకల సందడిలొబడి గుందులాడెను కందవాప్తిమికి సంది
యములేకుండజేసిని బంధువులుచిన్మయస్వాముల॥ప॥

చతుర్భాషాకీర్తన.

శ్రీగురువాణి—అది.

శ్రీగురురాయుని మానసచరిత్రము కాగుగనిపిన్న ।

- (1) అగామిని ముందుదెల్పునన్న । జగమునకు మున్నుగల్గియున్న ।
తగవుతెగటారిపోవుగన్న । గగనరంజన ప్రభావభావము ఘడియ
లోననున్న । సాగనని జెప్పటకిదిమన్న॥శ్రీ॥
- (2) అంజభూతపదు సంజిక్తై యిందవంజగ ప్రాపంచం । సంజననసర్వ
జీవధారం । సంజితపుడాయ సంచారం । సంజిగళక్తినుడై భారం ।
అంజఅంజయుం యిరువత్తంజితై యిరుక్కుదువొరుసారం సంజి
నాల్ సంబిక్తోంతుధీరం॥శ్రీ॥
- (3) యెరుకమరపులను యెరిగినట్టి యాగురుతహమనజెల్లు । ధరచు
సర్వక్రియల నెవేర్చు । పరముయెద్దచుచు తనకుగల్గు । ఆరు
పది అక్షరములనెరుగు । నిరుపమనిర్గుణ నిర్మలమైతా నిరాకా
రమయ్యె । నరుగుస్వస్థభాంతులిటుపయ్యె॥శ్రీ॥
- (4) దుశ్శత్రుల ప్రాపంచవిభాగమె ఖడ్గిహైమరాదిల్ । శాశ్వతానం
దసమాజమెఱిల్ । విశ్వాససెఱిగోమల్ యెహిహాల్ । అస్పృశీ
గురుచరణోంకెగుజల్ । కశ్యపాది ఋషిపుంగవసేవిత నిశ్చయ
భావముఖోల్ । పశ్చముచమ్మదేఖతబబోల్॥శ్రీ॥
- (5) కందస్వామి హృదయకమలమధ్యే కమలనాభదర్శనం । సందియా
రహితమైనదేవరం । నిందలచెగుందుకొన్నదె జగం । మందహాస
మున దెల్పితివ్విదం । వందనఅర్చన వాగ్వాదంబుల నెరుగరానిదే
నిజం । కందువుల కావలీవలిడెస్థిరం॥శ్రీ॥

సీ. మాయమాటయటంచు మాయమాటలుబల్కి

కాయసదుపాయంబు చేయబూని

ఆయురారోగ్య విశ్వర్యమిచ్చెద మాని

మోయుసాగిరి గదా దాయమెల్ల

హాయినిందెద వాని తీయని పలుకులుచె

హాయిలు జాపుమ స్థాయి రోయకీసి

కాయములు మూడ్చుదు కానరా దొక్కటిని

న్యాయము వలె నుండు మాయకూడ

గీ. హాయినాకును సంతోష మాయె భాయి

మాయకును మాయతీపాయె వట్టిపోయె

స్తాయివిడిచిన మీదట సాక్ష్యమేది

తోయబడుదురు యీమాయపాయవిడకా.

మంగళం.

శుద్ధసావేరి—రూపకం.

(1) మంగళంవిశ్వ దశదిశలనీరూపే । కాంగమై ప్రజ్వరిల్లిన శ్రీరంగ
నాధపుంగవాసంఘం । పొంగుచు పలుతేరంగుల । సంగుడవగునీ
స్మరణన్ గరచుచును । రంగుమీర మృదంగ తాళములతో సు
ఖంబంతన్ రంగ । బోవంగన్నా హ్లాదంగం । మం॥

(2) నిరతము గురితో । హరినీచరితాపరుల । దురితహరము పరణాడి
దొరవనుచునుధర । శరణు లభయకరమిడితివని శూరులు నారకు
లాదిగ । మొరలిడితిరి సాక్షీరంగ । మం॥

(3) వందనం లక్ష్మీనాథావినోదా । ముకుంద మాధవగోవిందా జనన్నా
ధడెందమనెను । కుండన పల్కెరమధ్య । సుందరకర్పూర హారతి
కందండందించెనుగొను॥మం॥

—పద్యములు—

(1) సారంజా గురుబోధను । ధీరంగా పాటినెంచి యెరిగినయెరుకన్
గురునికర్పించనావల । గురుడతానయ్యె తాను గురుడై వెలసెన్

(2) గురుగోష్ఠికోరునరుణిల । పరుసంబులు మానిదిరుగు కృనుమెరుగ
వలెన్ । నరసంబుగ తావన్నిట కుక్కుటబకలవణరీతి కుదిరుం
టెనరీ

(3) తనుధనము మనసు త్రియమును । వినయంగా గురునిపాదకట్టంబి

డిపై । తానన్న వస్తువెద్యట । పూనికతో దీన్ని దెలియ మానం
బయ్యెన్ ।

(4) బహిరంత రదృశ్యంబుల । విహితంబుగ నొకటిజేయు వాడే
పూర్ణుం । డహమను ప్రజ్ఞనునిల్పుడు । సహియింపడు సాధనలను
ఐహికాముష్మిక

(5) సంకల్పమే జగన్మృష్టికి । అంకురమైవెలసెగాని వేరింకొకటా । పొం
కమగు గురునిజేరిని । స్సంకల్పమే జనత్రసూన్యమనిరి కృతార్థుల్

(6) బూటకపు యెటుకగురువులు । దాటిస్తూ జనన మరణ ప్రవాహ
మునుండి వాటమగుమాట్లచేతను కూటికి నాడ్చింది పిదప
చేతురుగరిల్

(7) దేవములేయుచు యిహమున । భాషలుఅధికంబునేర్చిదేశములెల్ల
భాషించి భోదుగొల్పుచు । కానులపై ఆశవిడక కడకే నెదరా

(8) కాలంబధికముగడపిన । జాలంబా విద్యలెల్ల జాలకరచిన్ విలు
వగు నెగురుని కరుణతో । సలలితముగ యెంచిచూడ కల్గెదో
చున్

(9) పొత్తములధికముజదివిన । చిత్తముచెడి విత్తమెల్ల రిత్తపరచిన్
మత్తులు సదసేవించిన । పుత్తదయాతన్ను తెలియ సత్యంబిదియౌ

10 మనునాశమైన యోగము । తనువుతో గూడుండు వానితాతల
తరమా । మునుబ్రహ్మాదులకై ననను । గనుటకు శక్యంబు గాక
గాధపడిరిల్

(11) వాదము బేదము దెచ్చును మేదినిలో । అధికవిద్య మెతుకుల
కొచ్చు సాధించ యోగమందున యేదినిగానట్టివస్తువందురులను

(12) ఆకారనాదమందున । పూకారము ప్రాణవబిందు పుత్పన్నంబై
మాకార గురునిపొందిది । సాకల్యముగాను తీపుటియేకంబయ్యెన్

(13) సుకృత దుష్కృతములము । ప్రకృతికేరీనన్నవలసె యిదినిజ

ముగదా । హంకృత్విముజనినావల యేకృతులను జేయుటకును
యెవ్వండు నిలక

- (14) ఖరమునలె ధనశి భనస్ర బరయుంగా । మేనునలది దగుగుట
లెల్లక । షరక్తీన్దొందు దేహము । ధరవృత్తునగల్గి నెనుకపరమె
స్వరికొ ॥
- (15) కివికిగల లక్షణగులు । వినఁచెనె జెప్పటకును వేత్తనుగానో ।
స్థపులూ మీదుచెంతను । స్థమునుగావించిమిముత్ర సదగొను
టకునై ॥
- (16) చిల్లర వేల్పుల గొలచిర । పుల్లముచెడి సులుపుదప్ప చలనము
మెంజొ । కల్లమహి కెల్లనిదియె । తల్లెవారిచిదెచ్చ తొల్లిపగిది
చిన్ ॥
- (17) ఆవరణె కోవెలగని । రావరణె భావతీతబ్రహ్మబంధగా । జీవశివ
భేదమొచకి । భువిలోవర్తించువాడు భూసురనొప్పక.
- (18) కలదను కందిను అందను । కుందిను మందిడినగాని సంక్లిషడజ్జే ।
డొందింబు చిందుపరచను । అందముగా బృందమందు చెందేమె
లగుక ॥
- (19) శ్లోతిశుదను చలన మొందు । భాతినాదు మతిని చలనగతులు
గలిగియుండు । సీతజీవులకిట్లు భూతలంబునగల్గు । హితవుతోడ
నిపు వినవడేల ॥
- (20) దముక్తొట్టవచ్చు నిమక్తొమొందచ్చు । తొమ్మిదింటబారి తొల
గవచ్చు । సమక్తొంచుక లేని అమ్మివిడిపింప బ్రహ్మదేవునికై న
భ్రమయువినునె ॥
- (21) భజనాంతిసారంబు సుజనులెరుగవలయు । కుజనులకేమెరుక కుక్షి
లోన । నిజమెరింగినవాడు గజమునుబోలను । తద్భయనుచుదీన్ని
గాంచవలయు ॥

- (22) కంఠశు చేసినకందము । అందునచందస్సుసారి మేమెరుగి కేలన్ ।
వందలుగ వాసిమరచెను । యెందునలందమునుదోచ అందగ
దెల్లన్ ॥
- (23) అందంబగు కందంబా । నందంబును నొందినిందు యిందరిలోన్
నందియ మెందునునొందక । నందేహరి బోవుమంచు కిందను
బల్కెన్ ॥

గీ త ము .

- (24) గజములొకసారి దశ శతము దానమిడిన । సిజము తెలియదుయజ్ఞ
హూమాదులందు । త్రిజగపాలకముఖ్యాధి కార్తికేన । గురుని
జేరికి వున్నది యెరుగబడదు ॥
- (25) వేదశస్త్ర పురాణాదివిద్యలెల్ల । చదవిభ్రమతీరి సమరసంబంధ
లేదు । మదినిగురుకివ్వలేనట్టి అధములిలను । బూర్జులోబోయ
చెన్నిరు పోడిమగును ॥
- (26) నాల్గువిధముల శిశ్యాప చాలనేయ । మలిసమిడిషిందరిజేర్చ మా
యనీడ । నులువు దీనికి మరియుకటి సమములేదు । చెలియవిడి
పివంప పోపింప గురునిదక్కు ॥
- (27) మూటినిర్జించి మరిమూటిన్జొచ్చి । సూటిదెలసి దీని మీట
నెత్తి గూటచేరువాని నాటవ్వరలమీద । దీటుచేసిదీని వాట
మెరుగు ॥
- (28) అననియందున కలిజెప్పు నెవరికింకను । భావభావంబుతరచేటి అను
భవులకు । తోవజూపింప సాక్ష్యమై దినరుచుండు । నానధానం
బుగా దీని భావమొదవు ॥
- (29) శ్రీవణమ సనసిధిధ్యా సక్రిమము । భువనభేదన చేనేటిబుణ్యప
రుని । న్యావధానంబుగా నొదవు భవము తొలగు, అవనితొలగ
పాయంబు నంటబోదు ॥

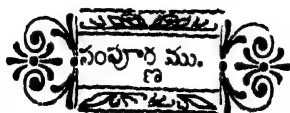
- (30) మంసేగదాయిన్ని మహిమలు వేల్పులు । కాచిక పూనికల్ తనువు
ఘోసలు । మంసు లేచెచుక మరెడగంబిక నేడి । విసుముదీన్నిగై
కొనుమునీలో
- (31) మహిలోనమహిమలు మాయకూటమెగాది । అహమనేదానిలో
అనుసరించి । సోహబ్బిహ్మంబనుదు మోరలేరు గగనంబు । త్వం
దాధరహిత పూర్ణ మాను ॥
- (32) శిష్టరాజరికంబు చిక్కులెల్లనునిండ । యుక్త జేదురంటయుర్విలోన ।
భక్తముక్తయురెండు పరగయరువికవినుమ్రమిక్కుటయుగదీన్ని నెరు
గెలయు
- (33) సకలచరాచర జాతుజాలముల కెల్ల । సాక్షిగానుండు బంహ్యకత్తె
మనసు । యిన్నియునుగాని గురునిసన్నిధిగాంచి । కిన్నకవలి
వలపున్న దాన్నెవలయు ॥
- (34) అంకురంబైన యూమూలదుంసమంకు । కుంకుడేరును పెల్లిగపశంక
రుండు । గురుని రూపంబుగా వచ్చి గొణగకున్న । నరునిశక్యంబె
నాగడనూడబెరుక ॥
- (35) గాంబుమచున్న సాకారిమూలమెన్న । లేని మాయావినోదంబు
వలగాని । పూనికోధంప భ్రాంతికి మొదలులేని । గాంమెందున
ఎరుకకువునికిపట్టు
- (36) శ్రీమలారాధనలవల్ల ఫలితమేమి । భ్యాతిగా ఆత్మపూజయె స
తతమనుచు । సల్పలేకను అజ్ఞానమూఢులెల్ల । గతినీతెలియక
సమ్మతిని కుమత్తులెరి ॥

పురాతన పురాణపుల సూచన.

—అధ్యాత్మిక గ్రంథమోక్షము—

- 1 సీ. వానరంగ సంసార వానాసిరోపల సాంచభౌతికమైన పర్యవేంబు.
 మూషశృంగంబులు వేమకశోగల్లు | సందులో వర్గంబులన్నీగలవు
 నదపంచ గోశంబు సంతియె వెడలుపునందు | దైవతిబృందంబు
 లతిశయిల్లు | నాల్గెను కిసములు నాట్యగానభిలాస | యువతులుం
 దురు తపసులుందు రందు | పక్షిగణములు మితిలేని నృసిసమితి
 గృహలమృగరాసి జలకాస్త్రిగోచరంబు | తృణ సమూహంబు నై
 యొప్పు దన్యశైల | మందువిహరింప గజరాజు కలపియయ్యె |
- 2 చ. ఒకనాడా కరిమాయగూడి గిరికే వచ్చెన్ విలానాథమై | యకి
 లంకిస్థితి క్రీడనల్లుచు పివాసాయత్తి చిత్తింబునన్ | వికిలుండై భవ
 కూపముం గని మహావీరప్రతాపాన్నతి | సకిలేబంబులు జుట్టె
 రా చరిగ తానంప్రీతిచేతిన్కుండై ||
- 3 గీ. జూచ్చిభేదోడకంబుల నిచ్చతోడ | దాగినిజమేదిదిక్కుల తగల
 జల్లి | యందువిహరింప ఖరత్రులు యడ్డగించి | యెడసిపట్టెను కిరి
 రాజు నొసరుమకి ||
- 4 శా. నాకారాత్మిక కిరీంధ్ర) వాచిములు | రోహదీశుడై ముక్త సత్యా
 కారాక్షితి నామమకరింబానక తోబట్టెకాహో కారాంతిగులెన
 చిత్తిము పరాయత్తింబుగా నికలో | భూకాంతేశుని సన్నుతింప
 దోణగే భూతాత్మిడై నిత్యుడై ||
- 5 చ. పదములు నేలబూని | నిజప్రాణసమీరణ పంచకంబు | సముద్ర
 మునగట్టి తద్వేషయ మోహములన్ యెడబాపి యింద్రియా లనగ
 బారినిక మనమాక సభీజమునందు జేర్చినిరజ | నిభదేహు పాదక
 మలంబులు ఆత్రుడలంపుచున్నెడన్ ||

- 6 చ. అలపంకేజము లోనిలో బయలులో । నామూలసాధంబు డాపల
ముక్కుట భుజంగ యుక్తయుత దీపచ్చాయలో వాపలో । గల
చంద్రాతపమందు నింసుకళచే ప్రిహందగా చూపులో । గల
చిన్మృగమునే భజంతు మదిలో కాతూహలంబొప్పుగ్గ ॥ 6
- 7 చ. నిజపాలాంతరసూక్ష్మరంధ్రమున । విస్తీర్ణాంక బింబాతర । ద్విజమ
ద్యాంతర వహ్నిలోపల మహా దీప్తప్రభారాసిలో । ద్విజకాంతా
ఖల రత్నపీఠమున శోభిల్లె సుఖానీనుడై । ద్విజగారిద్విజ తా
గజేంద్రుని సువాక్పూర్వబంబుల ॥ 7
- 8 సీ. ఆలించి మేలెంచి గీలించి యోగంబు చాలించి లాలించి సంప్ర
మించి । విభరాజకభయంబు । యూదలంచికటాక్ష వీక్షణచక్రింబు
తక్షణంబుబంపి శతకోటిభాస్కరమృతినేగిభవహంబున జొచ్చి
ప్రభలమై । తన్మూర్తియుతమగు ధారుణి మకరీంద్రుని । శిరము
దృంచియతని హతంబుజేసి । కడగివిడిపింప శిద్ధుడై కాంక్షియొడలి
బయలుసాధించి స్థూలంబుబాసి లింగ । దేహమునజొచ్చి వైకుంఠ
గేహమతులభ క్తినేగెను పరిపూర్ణభవ్యమూర్తి ॥ 8

శ్రీ

కందస్వామి కృత చంద్రహాస నానక్.

- (1) శ్రీభూమండలమున కేరళదేశపు భూపతిదశనాగ
నామముదె వెలసెక్కమాక్కముగ
ప్రమాదపు కాలవశము రాగ
సమరసలువిడి వదిల్చిరాగ
ప్రేమమీర యొక సుతుమ జనించెను స్వామి కృపయురా.
ఏమియును దోచక స్మృతులగా॥ శ్రీ
- (2) దారిపోవు కాశ్మీరపండితులు వీరి గృహము చేరి
వారి పరిశ్రమలను వినగోరి
స్వరములను గ్రహస్థానము బోధి
వారు జాతకంబు శుభమసిరి
కూరిమి తోతలి తండ్రిలు బాలకు కొనకునిలువ రసిరి
పరితిపించుచును పారు జనిరి॥ శ్రీ.
- (3) నప్తమదినమున మత్సరదేశపు మహిపతిసేనలతో
లీప్తలొకోటపట్టెవగతో
ప్రాప్తమని దశనాగునిగదతో
పొడచివై చిర ధీరమతితో
ఉత్తమసతియగు సప్తపాళిప్రాణిమిడిచె తనపతితో
వ్యాప్తమగుపరిమేశ్వర కృపతో॥ శ్రీ.

- (4) పసిబాలుని కుంతలదేశమునకు పట్టితెచ్చదాది
 ఆశతో గడుపుచు నూపాది
 యిటుల త్రైవత్సరములు ఛేది
 అతాత్తున జచ్చె ముసలిదాది
 ఈశునికృపచే యిరుగుపొరుగువారీశిశువుకుపాది
 జేసినను పెరుగుచుండెనాది॥ శ్రీ.
- (5) యింతలొ బాలులు గూడుక యాడుచు సంతసమగువేళ
 కుంతలామంత్రీ జరుపు సభల
 శాంతులై వింతజూచుయెడల
 కాంతితో నిండియున్న కళల
 సంతోషంబున యిద్దరు బల్కిరి సాముద్రీకజాల
 పంతమున పరికించిరి చాలా॥ శ్రీ.
- (6) పాపడవడొ వీనిరేఖలెల్లయు పరగశుభప్రదము
 తప్పకను యీకుంతలపురము
 గొప్పగను ఏలుననుచువరము
 జెప్పెదము యిప్పుడు జయ స్వరము
 ఓపికబట్టిన నీపరివారము బరిమార్చుట నిజము
 యనగవినిమంత్రీ నొండెభయము॥ శ్రీ.
- (7) కొన్నిదినముల వరకు మంత్రీ తనకపటబుద్ధిచేత
 మున్నీకతో చేరదీసి ఘాత
 పన్ని పిన్నవాని మెడకోత
 మేనుగుర్తొకటి తెమ్ముచేత
 అన్నమాటలను విని తలార్దు యాపిన్నవానిచేత
 బాని గొంపోయిరి అజ్ఞాత॥ శ్రీ.

- (8) చిరుతనీడు శిరసునరికి తెమ్మని చెప్పెమంతిపీలు
యనుచువొరదీయ జూచి బాలు
డరహారా జూపవయ్య కళలు
ధైర్యమును దప్పుచు లేడబడలు
పరమాపావనను ఖలుల కప్పుచు పరగగుండెర్పుల్లు
జొరపగానరికి రారవేలు|| శీర్.
- (9) కాలివేలుదొన్నెతో నెత్తురుకుంతలమంతికినివగ
జాలివిడి మిగులతాను నవగ
యిలనుశత్రుడెవడు నాకనగ
పలువిధకట్నము తమకొనగ
మేలుపొంది యాతలవరులిరువురు చాలసంతసముగ
కల్లగెలిపించితిమని జనగా|| శీర్.
- (10) సలుపుమంటలకు తాళలేక బాలజేసెనొకగోల
ఇలను దొరలసాగె నెత్తురుల
పలుతెరల పరమాత్మునిమోల
లీలలోతాను యుండువేళ
కుళిందుడను తత్త్వింతిసేవకుడు పిల్లలకుచు చాలా
సల్పెనొకవృతమును భూపాలా|| శీర్.
- (11) హరిధ్యాన్నము జేయుదు కుళిందుడాయడవి తోవబట్టి
ఆర్పులను నేర్పునకనిపెట్టి
దరికిచేరిబిడ్డ చెయిపట్టి
త్వరితముగ గృహిణిచేతబెట్టి
పరమానందముతోడ సతిపతులు పరగతొట్టిగట్టి
నిరతమును పాలించిరి తట్టి|| శీర్.

- (12) స్మర్తగీతవాయుద్యమంగళపదముగు సచ్చోట
చిత్తరంజనపండితనోట
గత్యము శిశువుకు పేరిమట
యెత్తుకొని చంద్రోదయ తేట
యిత్రోగున చంద్రోహనుడని నామకరణశిశుకిమట
స్తుత్యపాడివంట దివ్యగుణగుఱా॥ శీ॥
- (13) నానాటికి చంద్రోహనుడిల యాశ్రయశాస్త్రనిపుణులను
పూని అభ్యసించె నతిత్వరిను
వినయమున విద్యలెల్ల తాను
ఘనులు మెచ్చేటి సాహసమును
మన్నెకాండ్రో నెల్లరకు తాను బహుమనఃప్రీతితోను
మున్ను శత్రుకోటి సంఘమును॥ శీ॥
- (14) దిశలకెల్లి రై తులపైపైకము వసూల్చేయుమంతుల
వశముగాకూరకుండ్ కుంతల
దేశమంత్రీయును జాబువ్రాసిల
కుళిందునిరాక గాంచి మీగుల
ఆశనొంది పైపైకము యీసాలవసూల్చే యుటేభల
కానులన్నియును జేరగావల॥ శీ॥
- (15) యీవార్తలకును కుళిందుడప్పుడు వివిధయత్నములను
సేవకులబిలచి చెప్పగాను
భావమున చంద్రోహనగనెను
భువిని వీరినినేగల్పెదను
కావలెకొందకు భటులుతురగములు ప్రియాణముకుగాను
భువినిశత్రుల బరిమార్చెదను॥ శీ॥

- (16) రావలసిన కిస్తీలుబకాయీజ్ జవదాటకనండి
యినని దుర్బలులనెల్లచెండి
అవనిబహు కీర్తితోనునిండి
స్థవముజేసిరే మతులుపండి
త్రోవబట్టిరే కుంతలనగరము దండుతోనుయుండి
అవనిజయశబ్దమువేయండి॥ శ్రీ
- (17) తెచ్చినద్రవ్యముచూచి తండిబహు హెచ్చరికతోలేచి
హెచ్చగుప్రియసుతు నిటుగాంచి
మెచ్చిచేరికనుతి రావించి
వత్సనీకీర్తి వల్లనుంచి
తెచ్చినధనరాసుల లొసగంబును మంత్రీ కప్పడిచ్చి
వ్యచ్చముగ కథాసరళివిచ్చి॥ శ్రీ.
- (18) వన్నెకాంఠమన్నెదొంగల నెల్లనుతన్ని జంపిఘడియలో
పిన్ననుతుడిటుల జేసెజ్జ ప్తిలొ
వన్న గడజేసెసయ్య అతిత్వరలో
అనేకులు వీర్ని జంపు విషయములొ
ఖన్నత్యంబున జొచ్చి దచ్చిరే పన్ను గానుఅడవులలో
పున్నధనమొప్పగిస్తే తాకాలొ॥ శ్రీ.
- (19) మొదటనానుతును మారుబలముతో గదుముకెల్లి మఱ్యముపై
మదమునుప్పొంగు కీచకుల ధరిపై
గదతొనది మొదగజేసెనే యిలపై
అదియుజూచొదలి చెలగిరేగి గిరిపై
సాధారణులీక్రియను జరుపుటకు కలదధీమయీధరిపై
మేదిని సర్వమహిమ శ్రీవా॥ శ్రీ.

- (20) కుళిందుసెలవిచ్చిన పలుకులు విని కుంతలమంత్రీయునపుడు
 కలమ బాలుండు యెవడో ధీరుండు
 చెలువుగాబాలుని జూచెదనేడు
 వెలయకీర్తి యందు హరుడై నాడు
 చాల యీర్ష్యతో కుళిందగృహముకు కదలెనయ్య కుంతలుడు
 కుళిందుని సుతునిజూచి విస్మయము॥ శీర్షి.
- (21) తీరుగాను చంద్రిహాసు డను యీవేరు చెల్లునీసుతకు
 కోరినట్లున్నదయ్యముఖ తళుకు
 వరముచే పార్వమయ్యె హితనీకు
 కారణంబెట్లు యున్నదో తుదకు
 యీరీతిని వాక్కుతో బల్కుచు మదిగోనాడు నేను వసముసకు
 నరుకమని బంపితిగద యీసుతకు॥ శీర్షి.
- (22) తలపోసెనాడు తలను నరుకమని తలవరుల కివ్వవారు
 బాలునేమి జేయకిడి చుండేరు
 కాలునందుండు వేర్లు మరియారు
 వీలుగని వేర్లునొకటి నరికారు
 కులపాతకులను నమ్మిన యెడలను కోటకొచ్చు పగపోరు
 కలకలల్దప్పి యుండెవిచారు॥ శీర్షి.
- (23) పూని యేమియును సైచకమనమున తనలోతాను యోచించి
 మచస్యపువీని నెట్లయిన గాంచి
 ఘనమగు తన కూతురు నిప్పించి
 మన్నిక తొతమగృహముకు రావించి
 పన్నుగాను యీరాజ్యమంతటికి పరగరాజు గావించి
 మున్నువీని పరాక్రముగాంచి॥ శీర్షి.

- (24) పురుషవారసులు చక్కవ ర్తికి పరగనెవ్వరునులేరు
దరిమిలానాకు గల్లెకుమారు
డరయఁజూరాజ్యముతనకీచ్చేరు
యనుచునిరతమునునమ్మితిరి
కోరికలన్నియుభంగపరచుటకు తిరిగివచ్చె యీశూరు
డరమరలు గల్లెగదాయీమారు॥ శ్రీ.
- (25) తనమదియందున కుట్రీవిశువకను పన్నెను మరీయొకతీరు
చిన్నికుమరుండు మదనుడనుపేరు
దలచివ్రాయబూనెనయ్యొకకబురు
యెన్నవలదయ్య వీనిహలుపారు
వెనుకముందు మరీ ఆలోచించక ఘనముగాను యీమారు
వినయమున పనికానిమ్మాతీరు॥ శ్రీ.
- (26) పుత్రరమును నీయొద్దకు తెచ్చినవాడు నాకమిత్రుడు
పుత్రముడధికుడ అల్పుడవీడు
యితైరగు నాలోచించినపాడు
జత్తవము గొత్తిగించుమీకీడు
వేత్తవనుచు విషమునిచ్చి వీనికి కొత్తమంగళముపాడు
జూన్తునీ చమత్కారమీనాడు॥ శ్రీ.
- (27) యిటులవాసి తన మొహరునద్ది పటుతరముగానుమూసి
జటాలున యాదిన మేలేది
కోటలో నాకొమరుని జూచి
భటులు యెవ్వరును లేకజూచి
యెటులజేసెదవొ చంద్రహాస నీసాహసమునుగాంచి
నీటుగొక శుభంబు యోచించి॥ శ్రీ.

- (28) పరగప్రసిద్ధంజై న తరగమును గరిమతోడతట్టి
జరుగురుగ అరుగప్రయానముబుట్టి
గుఱిమును చేరువచెట్టున గట్టి
మరుపుజెందోరగ సాగె యీజట్టి
కూరిమి కుంతలమంత్రీ పుత్రికతో కూడియుండె యొకపట్టి
యిరువురాశూరుని జూచిరి పట్టి॥ శ్రీ.
- (29) వీని ముఖమునను ప్రకాశమానము పూనిమెరయుచున్నది
యరుచు కనులార జూచె చిన్నది
మనను యెటువోచ కూరకుండది
తనసహూదరుని పూ జాబిది
గనిన తక్షణము మెల్లన విచ్చియుచదివి ఝల్లుమనెమది
వీని పుడమి నెట్లు రక్షించేది॥ శ్రీ.
- (30) నమితుడను వాక్యముకు మొదట దీర్ఘమిడియుతా దిద్ది
ప్రేమ విషమనగ యూచుదిద్ది
లేమ మడచి విడచి తనబుద్ధి
సామి పైనిలపి గడచె నది
మామూలుగ చెలికత్తెలు విషయకు కరులు బాగదిద్ది
ఏమె చెలిమారె నీదుబుద్ధి॥ శ్రీ.
- (31) నిదురలేచి చంద్రోహానజనె నామననుని నదనమునకును
యిదిగో మీతండ్రియొనగె జూచెను
చదివి జూచదరి వీనిముఖము నను
కొదువ యేమనుచు లోనతా జనెను
ముద్దు చెల్లెలగు విషయకు తల్లికిముందుజెల్పె శుభమును
హితులు నమ్మితించి నిలచి రచటను॥ శ్రీ.

(32) శుభమ హూస్త్విముస దలచి పండితులభ సమునసురావించి
 దబ్బునను మూహూర్తద్వైతముగాంచి
 శుభమునేటి సంఖ్యకాలమునుంచి
 విభవమును జరుపుసమయమును యెంచి
 సభవారంగరు గూడుక మంగళసూత్రీధరణగావించి
 గుంభినీమహావేడుకలు మించి॥ శ్రీ.

(33) అంతట కుంతలమంత్రీయు ఔడలెను కుళిరదునగరమునుంచి
 కొంతదూరము బౌహ్మణులగాంచి
 సంతసమునను మంత్రీనిదీవించి
 కాంత్రహ నీయల్లుని మది నెంచి
 వింతలుజరిగెను మీకోటందున వేడ్కయచగ కోపించి
 మంత్రీ వీడ్చి తన్ని తిరమెనుగాంచి॥ శ్రీ.

(34) కోటవారగహోటలెల్ల గూడుకనివ్యాపిలుపట్టగను
 యాటపాటలను జరుపుదుండగను
 మిట్టిపడి మంత్రీ యెగిరి డగాను
 దుష్టనులసకు మదియుభ్రమసేను
 పట్టిని అన్యాయంబుగ చెరిచి బ్రహ్మ వేధవనీవేను
 కటకటా ఏమి ఆకృమిదియనెను॥ శ్రీ.

(35) మీ చేవారీలుతో పంపినపత్రిక చూచి క్రోమముగా నేను
 జేస్తినేగాని అప్యమెరుగాను
 జూచుకోవయ్య యిదిగోపత్రికను
 యును చీకె తిండిముందడగాను
 హా చెడినచ్చెను కార్మమటందును అతిదుఃఖముతోతాను
 జూచె అల్లునితో కలయుపూతురును॥ శ్రీ.

(86) ప్రియవచనములను బల్కుచు మదిలో కుట్రోవిషవకను తుదకు
 జయము చంద్రోహాస యిటుపై మనకు
 హాయినిచ్చేటి కాళికోవెలకు
 రేయినమయంబు జూచి నీవటకు
 పాయసాన్నభక్ష్యములు దేవికి పరగనిచ్చి సీబసకు
 నయము మీరభయమిచ్చుగద నీకు॥ శ్రీ.

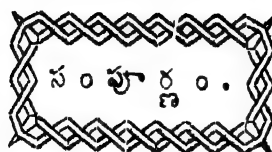
(87) మంత్రీపలుకులకు సమ్మతించెనామర్మ రహితనృపనుతుడు
 కుంతలుడు తలవర్లను బిలచవుడు
 కుంతలాకాళిగుడికి నృపనుతుడు
 జంతువుగ అర్పితమానట నేడు
 యెంత తెలివితో వానిపాలిస్తూ అంతబహుమతులునేడు
 పంతముతో మీకు నొసగెదను జూడు॥ శ్రీ.

(88) మరుచటిరేయిని చంద్రోహాసుడా మందిరముకు జనబోగ
 మర్మమెరుగని మదనుండటరాగ
 జరుగురెక్కడిక జనెడగీలాగ
 కోరెకొకటుంది జేసినేవేగ
 పరుగునవచ్చెద బావానిలుమని మదనుడుజని గుడిజొరగ
 క్రూరులతని శిరసునరికిరి వేగా॥ శ్రీ.

(89) తలవర్లు సుతుని తలనుపట్టుకొని తండ్రియెదుట నుంచగను
 గోలుమని తలచి నేల వ్రాలగను
 వెలవెల్ బోయి యేమిదోచకను
 పలుతెరలు ముఖముజూచి బాగలగను
 కలిమి చెలిమి బలిమిక నాకేలని తళుకుఅయుధముతోను
 గళముకోసుకను బ్రాణమిడచేను॥ శ్రీ.

40) కుంతలదేశాధిపుడివార్తను అంతసాంతముగ వినెను
యంతపవిజరిగె నింతలోపలను
పంతమున మంత్రీజరిపె అక్కమును
స్వంతముగ చంద్రోహనుకడ జనెను
సంతసముతో నాపుత్రి నేలుకొని స్వర్పరాజ్యభారమును
చింతవిడి నేరొనర్తుయోగముచు॥ శ్రీ.

(41) అందముగా చంద్రోహసనానక్ సందడి బృందముగూడ
కందస్వామందున పాటలుబాడ
మందిచిరితల శబ్దములయతోడ
జెందుపరవశమనెడి యొకపాడ
సందియరహితుడు సర్వేశ్వరుడి సర్వజనులకాపాడ
బంధువై వెలసి పుడమిలో లేడా॥ శ్రీ.

అఖండగోదావరిపుష్కరం

కందస్వామికృతఛన్

—: (౦):—

- (1) అఖండగోదావరిపుష్కరముకు ముఖంబులేతెంచిరివంత
మృకండనుతుడగు మార్కండేయుని ప్రకాశమానముయీనంత
- (2) యోగులుభోగులురోగులుత్యాగులు నిగటముతేలిసాగనర్లు
పగలురేయనక భగవంతునిపై పాటలుపాడెడి ధీవరులు.
- (3) మగువులభరణము లాకృమించుటకు దిగులులేనిదగానార్లు
జగడముదౌర్జన్యముమాన్యుటకై మిగిలిరె వెయిపోలీన్ వార్లు
- (4) నెగ తెగ నెగ గులొందు తగవులను పరిష్కరించుగుప్తాధిపర్లు
దిగంబరులు రాజులు నంత్రులు శేనాధిపతులు బహుతుంగములు
- (5) తెక్కించుటనల తెక్కి నేకవిక్కిటిల్లికే వేసింజరులు
తెక్కిటల్లెలుకుపేలులేక బహుకృటపడిరే పలుతెర్లు
- (6) పల్లెలగల్గె న్నిమందు జనులకువాటములేర్పరిచి ఛోరలు
కంబుగున్నది లేనిది చూచుటకరుదెంచిగడకలక్కరులు.
- (7) కొకాయించుకొని జనులిలబహుగానుభముదప్పి శాస్త్రాహూతులు
చక్కనై నబొమ్మలతోనింపిన ఎక్కువై నబహుతింగల్లు
- (8) ఏమే యనేను డిస్ట్రీక్టులక్కరు మారునల్పజవాసులకు
పోషకువేసుక బర్కిట్ చైర్మన్ నిరుగసాగి కే వీధులకు
- (9) భూదానము గోదానము రజితము హేమదాననస్త్రుదానము

మేదినిసవధాన్యాదులదానము ముఖ్యమైనవణదానము.

(10) పిండిముద్దలాపిండము వేసిరిఖండముగట్టుకుదరులందు
దండిగపాత్తరలివ్వసాగిరి ముఖంకులై స బ్రాహ్మణులందు.

(11) కీలకవత్సరశ్రావణ శుద్ధపకాదశి శనివారమున
చెలువుగపార్తిరింభించిరె బహుశిస్తమి వరకొకవిధంబున

(12) మంగళవాయుద్యంబులనేకిము రంగుమీర వీధులయందు
పొంగుచువాహనతేరులు భజనలుసంగములై దారులయందు

(13) కందస్వామియీసందడిగొంచుచు పొందుగపాడెను అందందు
వందనమయ్యానర్చేశానీమహిమ తెలియయవ్వరికందు.

కందస్వామి కృత కపోత సీనమాలిక

వినరయ్యనన్నై కెక్కిన ఘనకిలాడీలు చెన్నుమీరగమనకున్న పోకు
 పూర్వకాలంబున సారంగధరులాదిసరసులు సల్పిరిధీరపోకు
 ఘనధీవరుల్ సదామనసునిల్చునటంచు గగనమునదృక్కునుగట్టపోకు,
 మనసునంతరిక్షమార్గంబునకుపోకు మన మెన్న శఖ్యమామాయపోకు
 అవనిపక్షి జాతులన్నిటికంటెను పావురముపోకు యేపరగనాకు
 ద్రీవిడాంధ్రీబంగళ దేశమునకొకరితి చివలఖరీదులు పావురములు
 జాతులునన్నెలు నీతిహితమిత్రీత్వసతత సంతోషంబునల్పునక్షి.
 దివముననక్షిత్రీలేమినగుటంజేసి యీవిధపావురాల్ నెలమిలోను
 యెగరవేయగలేచి గగనమంతటబారి నీలనక్షిత్రాలిలీలపగిది
 గనుపించినంతలో ఘనులుపరికించిరి కన్నులపండువై ఘోషలిమచు
 యిందలి శ్రేష్టులు ఇరువురుననుగూడి మందపిట్టలపేరు అందముగను
 దెల్పిమా యొక్కసంతోషంబులచుదీర్చి యిందలికొన్నిటినిమ్ముమాకు
 అనిబాలులిటులమగ గనిదాబిడీల్తులుపుపూనిదెరచి ఛత్రిలంకరించి
 మాప్రభుత్వములోన పాలనకాబడ్డ విప్రజాతిపావురములపేళ్లు
 జాకులు చీనాలు మరిజాకుచీనీలు మూచీచీ ఘేరువాతామ్రాలు
 గుల్దారురేద్దారుజట్టుసుర్మయుతారకాపినీషీరాజ్ఞాబాసి పట్ట
 స్రీమైనధూమాలులొక్కకలంకాలు కుమ్రాలుపుగ్గాల్తురంతరిలు
 రొక్కత్ వేడ్కజూపుమక్ పీలుబారియాదూదియాకై రజంగ్గీలజోడి

వాట మైనట్టియాలోటన్లు యాహూలుద స్తికల్పిదాద్యలజోడి,
 ఆశనుబుట్టించు బనరై బడంగాలు కాశ్మీరకాదా. కాకిజోడి,
 రోషన్లుపూదాలుపీలాలుగొడియాలు ప్ద చీనిస్ చీనినపోడాలు
 భువినిపేర్పొందిన కోవిలాబేగ్గాడు మక్కానునబ్లక్ కతంగజోడి
 విలువకుదొరుకనిపలు తేలినుర్మాలు ఆశ్చర్యకాకమర్ నీలజోడి
 అరుదుగాదొరుకని గిరదాలుకాకన్లు చురుకుదాలత్ గిరేబాదుజోడి
 కచ్చాకరానచ్చ దూదియాపీకరన్లు కచ్చివేకోసర్ బా కందాసటీలు
 గాకనుమరికొన్ని జోకుపిట్టలునేను పోకుజేసెదను యీలోకమందు
 పిట్టలనెగ రేయ ముట్టునుగగనంబు దిట్టమెనట్టినాపిట్టజాతి
 తోకనుపదమూను యీ కలుకన్నలు స్ఫటికముకొరు విస్తారస్ఫుటము
 వక్రమనఖములు చిన్నిగోధుమపన్ను మట్టసము పైకూటిమణిగియుండు
 చాతిదళమైక త్తివాటమకావీట్లకు సూటితయారులు చేయుదుతులా
 వెదురువెంపలిజామి వాయలదళములు నదలకనొకర్కూము వ్రడకబెట్టి
 చల్లార్చి తెల్లార కీళ్ళురెక్కలుతడిసి యండయందరక్కూమునుండనిచ్చి
 గుంటకలగరసాన గంటలురాగులు తడిపిఆర్చివాటితిండికిచ్చి
 గుడమునీరునుగల్పి గుర్తదాహంబిచ్చి విడచినపావురం బేమిజెపును.
 గంగాశములయందు రంగుగల్పిననీట అంగక్షేనీడ చెలంగ వెపును
 మూసుకళ్లీల నాపట్టాలతాలులో దూరపల్లాలను దీయ వెపును
 యెగరవేయగమాయడేగవచ్చెచుదిగువఆభ్రమొక్కటిలడ్డముగనువచ్చె
 పావురములన్నియు పరగయీవిధమున చెలగికుబొయించినూన్యమయ్యె
 గీ. గానిపిట్టలను మనము ఘట్టిగా పెంచబట్టి

ఉన్నపోయిన లక్ష్యంబు మనకునేటి

నాన్న గొకండస్వామికినున్న గుమిలో
ఎన్ని కావలెను హితులూ వేడ్కమీగ.

గడ్డ. ప్రమామహేశ్వర గోత్రోద్భవులగు తిరువత్తూరు ముత్తు
స్వామి మొదల్యారు ద్వితీయపుత్రుడగు తి. కండస్వామి
మొదల్యారు వలన రచియించబడియె.
శ్రీగురు. తి.చిన్నస్వామిపరమహంస
పాదార్పణమస్తు.

ఈ గ్రంథమును పఠయి వారీ క్రింది యుద్ధీనకు వ్రాయవలెను.

వేముల రామస్వామిగారు

రాజమండ్రి.

కొత్తపేట.

శ్యామలాంబకోవెలసమీపము.

11013